

การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยครุสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2563

**DEVELOPMENT OF THE ENGLISH VOCABULARY KNOWLEDGE OF
GRADE 2 STUDENTS USING TOTAL PHYSICAL RESPONSE METHOD**

BY

YUKTANAN DEENAN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMENTS FOR

THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION

IN CURRICULUM AND INSTRUCTION

SURYADHEP TEACHERS COLLEGE

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2020

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โดย
ยุกตะนันท์ คีนาน

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2563

รศ.ดร.มารุต พัฒนาผล
ประธานกรรมการสอบ

ดร.นิภาพร เณลินันทร
กรรมการ

ดร.ชิตชไม วิสูตรกุล
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร. วรณี สุขสาตร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
12 กุมภาพันธ์ 2564

Thesis entitled

**DEVELOPMENT OF THE ENGLISH VOCABULARY KNOWLEDGE OF GRADE 2
STUDENTS USING TOTAL PHYSICAL RESPONSE METHOD**

by

YUKTANAN DEENAN

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

Rangsit University
Academic Year 2020

Assoc.Prof. Marut Patphol, Ed.D.
Examination Committee Chairperson

Nipaporn Chalermnirundorn, Ed.D.
Member

Chidchamai Visuttakul, Ed.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plt.Off. Vannee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

February 12, 2021

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.ชิตชไม วิสตุกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ รวมทั้งข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างเอาใจใส่ด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒผล ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และอาจารย์ ดร.นิภาพร เกลิมนิรันดร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษ์กุล นาวาอากาศหญิง ผศ.ดร.ฉายศรี ฉายากุล และนางสาวลักขณา ทองใส ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย พร้อมทั้งคำแนะนำที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียน คณะครู บุคลากรทุกท่านและนักเรียนทุกคน โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ที่ให้ความร่วมมือและเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ความปรารถนาดี คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจที่สำคัญและเป็นแรงบันดาลใจพร้อมทั้งคอยส่งเสริมในการทำวิจัยมาโดยตลอดจนทำให้ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบคุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดาและบูรพาคุณาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้วยความเคารพยิ่ง

ยุกตะนันท์ ตีนาน

ผู้วิจัย

- 6106637 : ยุกตะนันท์ คีนาน
ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
หลักสูตร : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ชิตชไม วิตุตกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) 2) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน 31 คน เครื่องมือที่ใช้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t -test for Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.46 (วิทยานิพนธ์นี้มีจำนวน 125 หน้า)

คำสำคัญ: วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR), ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

6106637 : Yuktanan Deenan
Thesis Title : Development of the English Vocabulary Knowledge of Grade 2 Students
Using Total Physical Response Method
Program : Master of Education in Curriculum and Instruction
Thesis Advisor : Chidchamai Visuttakul, Ed.D.

Abstract

The objectives of this research are 1) to compare the English vocabulary knowledge of Grade 2 students before and after learning with Total Physical Response method; 2) to assess the satisfaction of Grade 2 students towards English vocabulary learning through Total Physical Response method. The sample is Grade 2 students from a classroom of 31 students studying in semester 1, academic year 2020. The research instruments used comprise four English language learning lesson plans, an English vocabulary proficiency test, and a student satisfaction questionnaire towards English vocabulary learning using Total Physical Response method. The data were analyzed using mean, percentage, and standard deviation, and test average score was statistically analyzed using t - test for Dependent Sample. The results revealed that English vocabulary knowledge of the students learning with Total Physical Response method was significantly higher than the knowledge prior to learning with the method at the .01 level. The students were highly satisfied with English vocabulary learning through Total Physical Response method with an average of 4.46.

(Total 125 pages)

Keywords: Total Physical Response, English Vocabulary Knowledge

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ซ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 คำถามการวิจัย	5
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	6
1.6 ขอบเขตการวิจัย	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.8 นิยามศัพท์	8
บทที่ 2	
ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	11
2.2 ความรู้ด้านคำศัพท์	12
2.2.1 ความหมายของคำศัพท์	12
2.2.2 ความสำคัญของคำศัพท์	13
2.2.3 ประเภทของคำศัพท์	14
2.2.4 ความรู้ด้านคำศัพท์	15
2.2.5 การเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	16

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3 วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	16
2.3.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง	16
2.3.2 หลักการและกลวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง	17
2.3.3 ประเภทของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง	19
2.3.4 ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง	20
2.3.5 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง (TPR)	22
2.3.6 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง	22
2.4 ความพึงพอใจ	24
2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ	24
2.4.2 การวัดความพึงพอใจ	25
2.4.3 ความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ	26
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
2.5.1 งานวิจัยในประเทศ	26
2.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ	30
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	33
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	41
3.6 การรับรองจริยธรรมในคน	41

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาความรู้	7
3.4 การทดลองจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	39
4.1 ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	43
4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนทั้งชั้น	44
4.3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	45

สารบัญรูป

รูปที่

1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาจัดอยู่ในหนึ่งสามเสาหลักว่าด้วยเรื่องความมั่นคงทางสังคมและวัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นในเรื่องการจัดการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับพลเมือง และในขณะเดียวกันจะต้องให้ความสำคัญกับภาษาของประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนด้วย เพราะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียนถือเป็นช่องทางสนับสนุนในการนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายว่าด้วยการให้เกิดความมั่นคงทั้งสามเสาหลัก (ยูดี จิต โภศล, 2559, น.173) ซึ่งสอดคล้องกับ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2560, น.46) ที่กล่าวว่า กฎบัตรอาเซียนมาตราที่ 34 ระบุให้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานของอาเซียน ซึ่งหมายความว่าประชาชนใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับ พระมหาสมิคร มหาวีโร (2559, น.173) ที่กล่าวว่า ไม่ว่าจะแต่ละประเทศจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาราชการและภาษาประจำชาติอยู่ในขณะนี้ เมื่อต้องติดต่อสื่อสารกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมนั้น ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก

ในรายงานประจำปี 2561 ของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หรือ Education First (EF) เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2561 ระบุว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับ 64 จาก 88 ประเทศทั่วโลกได้คะแนนเพียง 48.54 จาก 100 คะแนน เมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียน ไทยได้คะแนนในอันดับที่ 6 จาก 8 ประเทศ เรียงตามลำดับจาก สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย ไทย เมียนมาร์ และกัมพูชา (ทั้งนี้รัฐในกับลาวไม่ได้เข้าร่วมประเมินผลด้วย) ผลจากคะแนนสอบนำมาจัดหมวดหมู่เป็น 5 ระดับคือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก คะแนนของไทยนั้นถูกจัดอยู่ในระดับ “ต่ำ” (บีบีซีเวิลด์ นิวส์ออนไลน์, 2561)

นอกจากนั้น ดร.เนตรปรีชา ชุมไชโย ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนภาษาครูเคท กล่าวว่า พัฒนาการภาษาอังกฤษที่ตกต่ำลงของคนรุ่นใหม่ มีสาเหตุมาจาก 2 ปัจจัยคือ คนไทยไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ และความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษ อีกทั้ง ดร.มินตรา ฐิริปัญญวานิช อาจารย์

ประจำสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ยังกล่าวอีกว่า ระบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นเพื่อให้เด็กสอบผ่าน ไม่ได้เน้นกระบวนการฝึกใช้ภาษา (บีบีซีเวิลด์นิวส์ออนไลน์, 2561)

ในขณะที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ว่า นักเรียนจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรบังคับจำนวน 12 ปี ทั้งในระดับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ให้ครอบคลุม 4 แขนงหลัก คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (ปองรัตน์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์, 2553, น.86) อีกทั้งในหลักสูตรแกนกลางฯ นี้ยังได้แบ่งเป็น 3 ช่วงชั้นคือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้น ช่วงชั้นเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดในการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาก็คือ ช่วงชั้นในระดับประถมศึกษา โดยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า “ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงและบอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำและประโยคของภาษาต่างประเทศ สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง บอกความหมายของคำศัพท์ บอกชื่อ คำศัพท์ได้ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสาร เพื่อบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว รวมทั้งทำท่าทางประกอบได้” (ศุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาลย์, 2559, น.2)

อย่างไรก็ตาม ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย สามารถแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ได้แก่ ปัญหาการเรียนการสอนยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ การฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ เน้นไวยากรณ์และท่องศัพท์ ปัญหาด้านครูผู้สอน (ครูไทย) ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษและมีภาระงานอื่น จัดการเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลัก เลือกลงเฉพาะบางกิจกรรมที่สอนได้ ด้านครูผู้สอน(ครูต่างชาติ) ขาดคุณสมบัติที่เหมาะสมด้านการจัดการเรียนการสอนและความประพฤติส่วนตัว รวมไปถึงเรื่องความภักดีกับองค์กร ปัญหาด้านการบริหารจัดการภายในหมวดภาษาต่างประเทศ ขาดการสื่อสารระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติ ขาดการสื่อสารระหว่างครูกับหัวหน้าหมวดกับครูต่างชาติที่เข้ามาสอนในสถานศึกษาของตน รวมไปถึงการขอ Visa, work permit และใบประกอบวิชาชีพครูให้กับครูต่างชาติ โดยที่ให้ครูต่างชาติต้องรับผิดชอบจัดการเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ ประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก การเรียนภาษาต่างประเทศเฉพาะที่สถานศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ปัญหาด้านเกณฑ์ในการประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษนักเรียนและ

นักศึกษาทั่วไปถูกวัดผลด้วยข้อสอบที่เน้นเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผู้ปกครองยังให้ความสำคัญกับคะแนนสอบ เพิ่มคะแนน เพิ่มเกรด มากกว่าส่งเสริมให้เด็กฟังภาษาอังกฤษเข้าใจ พูดสื่อสารได้อ่านออก และสามารถเขียนประโยคที่ถูกต้อง และปัญหาด้านหลักสูตร หลาย ๆ สถานศึกษาเน้นที่ความรู้ความสามารถของครูต่างชาติ ขาดการวางโครงสร้างหลักสูตรที่ชัดเจนและเหมาะสมกับวัยผู้เรียน (ชัชริย์ บุญนาค, 2561, น. 238) สอดคล้องกับ นวพร ชลารักษ์ (2559, น. 132) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอน ไม่ได้จบการศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษโดยตรง ขาดความแม่นยำในเนื้อหาการสอน ไม่มีวิธีการสอนที่จูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และขาดแรงจูงใจในการเรียน

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาใหม่ใด ๆ ก็ตามความรู้ในเรื่องคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญมาก การจดจำคำศัพท์ได้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองเพราะคำศัพท์มีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนในชั้นเรียน (ฉัฐวราพร เปลี่ยนปราณ และสุทัศน์ นาคจัน, 2558, น.1673) ถ้าผู้เรียนไม่มีความแม่นยำหรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์แล้วผู้เรียนจะไม่สามารถเรียนภาษาได้ดี ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ส่งผลให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ต่ำ (อนุภาพ ตลโตภณ, 2542 อ้างถึงใน ธนิตา วัชรพิชิตชัย, 2555, น. 2) และไม่ค่อยไปกว่าการเรียนรู้เรื่องไวยากรณ์หรือโครงสร้างประโยค ตลอดจนความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะให้ความสนใจในเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ก่อนเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญส่วนหนึ่งในการเรียนภาษาและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสามารถช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การเรียนรู้คำศัพท์จึงสมควรให้ความสำคัญเทียบเท่ากับองค์ประกอบการเรียนรู้อื่น ๆ (ฉัฐวราพร เปลี่ยนปราณ และสุทัศน์ นาคจัน, 2558, น.1674)

การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในประเทศและต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน ไต้หวัน สเปน เยอรมนี เกาหลี สิงคโปร์ และอีกหลายประเทศ พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) เป็นวิธีการสอนที่มีความเหมาะสม และเป็นผลที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งได้พัฒนาและปรับปรุงวิธีการสอน โดยนักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกัน (ปัทิตตา ดิวงค์, 2557, น.3) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ไม่ฝืนธรรมชาติ เหมาะสำหรับนักเรียนที่อยู่ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อให้นักเรียนได้รับ

ประสบการณ์โดยตรงจากการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการปฏิบัติกิจกรรม ช่วยให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออก สนุกสนาน มีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ (ภัทรวดี ปันติ, 2558, น.5) แนวการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีศักยภาพ สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพราะผู้เรียนในวัยนี้ต้องการกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกาย ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานและกระตือรือร้นต่อกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ ตามที่ Scott and Ytreberg (1990) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนในวัยเด็กจะเกิดขึ้นได้โดยผู้เรียนได้ปฏิบัติและได้เคลื่อนไหวร่างกายตลอดเวลาผ่านทางมือ ตา และหู ของผู้เรียน (สุภรารักษ์ วงษ์ชัชวาลย์, 2559, น.4) การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ คือความสามารถด้านคำศัพท์ การรู้ความหมายของคำศัพท์และความสามารถในการใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความหมาย (อดิเรก คำเป็กเครือ, 2555, น.1)

การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ทำได้โดยการปฏิบัติหรือใช้กริยาอาการประกอบ ผู้เรียนจะจำได้ดีถ้าได้ปฏิบัติหรือแสดงการโต้ตอบ ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการฟังและเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือประโยคจากการแสดงท่าทางของผู้สอน และสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพ โดยปกติแล้วถ้ากิจกรรมใดสนุก ผู้เรียนก็จะจำได้ และภาษาที่ใช้ในกิจกรรมนั้น ๆ ก็จะติดอยู่ในความทรงจำด้วย ผู้เรียนจะมีความรู้ลึกซึ้งภูมิใจในความสำเร็จ ซึ่งจะเกิดเป็นแรงจูงใจและเป็นเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป (ศิริพร พลชะโชติ และอดิสร เนาวนนท์, 2561, น. 83-84) และเมื่อผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ที่เรียนนั้นแล้ว ครูจึงจะสอนชุดคำใหม่ต่อไป ทั้งนี้คำพูดหรือคำศัพท์ที่เรียนครั้งก่อนจะเชื่อมโยงกับคำใหม่ที่เรียนด้วยเหมือนกับการหมุนกงล้อเกวียนที่คำที่เรียนแล้วจะไม่หายไป แต่จะวนเวียนถูกนำมาใช้ใหม่เพิ่มพูนมากขึ้น จนกระทั่งผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาใหม่ได้อย่างเป็นเจ้าของภาษา โดยใช้การตอบสนองต่อความเข้าใจด้วยการปฏิบัติ (สุพินดา คำแสน, 2560, น. 4)

จากปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยคาดว่าแนวคิดนี้จะเหมาะสมกับการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

ชี้แจงวัตถุประสงค์ ของงานวิจัยนี้

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

1.2.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

1.3 คำถามการวิจัย

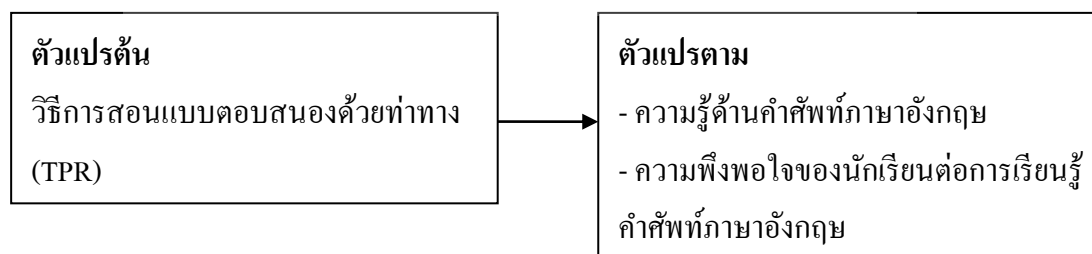
คำถามการวิจัยครั้งนี้

1.3.1 การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

1.3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) อยู่ในระดับใด

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ดังนี้

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1.5.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 8 คาบ ได้แก่ แผนที่ 1 : เรื่อง back to school แผนที่ 2 : เรื่อง at home แผนที่ 3 : เรื่อง all about me และแผนที่ 4 : เรื่อง on the farm โดยเลือกตามบทเรียนจากหนังสือเรียน Smile (Griffith, 2015) รายวิชาขั้นพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.5.2 แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.5.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน รวมจำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 84 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 31 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือเรียน Smile (Griffith, 2015) โดยผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน คือ เรื่อง back to school, เรื่อง at home, เรื่อง all about me และเรื่อง on the farm

แบบฝึกหัดที่ใช้เพื่อฝึกความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาจากเล่มแบบฝึกหัด Smile (Griffith, 2015) ได้แก่ เรื่อง back to school, เรื่อง at

home, เรื่อง all about me และเรื่อง on the farm เพื่อให้ตรงกับตารางเวลาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน

ตารางที่ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาความรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนคาบเรียน	รายละเอียด	ระยะเวลา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	2 คาบ	คาบที่ 1 เรื่อง back to school คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ eraser = ยางลบ, pencil case = กล่องดินสอ, crayon = สีเทียน, scissors = กรรไกร, school bag = กระเป๋านักเรียน คาบที่ 2 (TPR) ครูแสดงอุปกรณ์การเรียนต่างๆที่เรียนในคาบที่ 1 และนักเรียนทายคำศัพท์ + ฟังเพลงที่เกี่ยวข้อง + ทำแบบฝึกหัด	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	2 คาบ	คาบที่ 1 เรื่อง at home คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ dining room = ห้องรับประทานอาหาร, living room = ห้องนั่งเล่น, bathroom = ห้องอาบน้ำ, kitchen = ห้องครัว, bedroom = ห้องนอน คาบที่ 2 (TPR)+ฟังเพลงที่เกี่ยวข้อง+ทำแบบฝึกหัด	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	2 คาบ	คาบที่ 1 เรื่อง all about me คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ arms = แขน, hands = มือ, fingers = นิ้วมือ, toes = นิ้วเท้า, legs = ขา คาบที่ 2 (TPR)+ฟังเพลงที่เกี่ยวข้อง+ทำแบบฝึกหัด	2 ชั่วโมง

ตารางที่ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาความรู้ (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนคาบเรียน	รายละเอียด	ระยะเวลา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	2 คาบ	คาบที่ 1 เรื่อง on the farm คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ duck = เป็ด, rat = หนู, sheep = แกะ, horse = ม้า, hen = ไก่ คาบที่ 2 (TPR)+ฝึกเพลงที่เกี่ยวข้อง+ทำแบบฝึกหัด	2 ชั่วโมง

1.6.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ตัวแปรตาม คือ ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.6.4 ระยะเวลาในการวิจัยในครั้งนี้คือ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2563 ถึง เดือนพฤศจิกายน 2563

1.6.4 สถานที่ทำวิจัย คือ โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.7.2 ครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในทักษะอื่นๆ

1.8 นิยามศัพท์

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หมายถึง การให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทาง เข้าใจความหมายและทำท่าทางให้ถูกต้อง หลังทำกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ซึ่งมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 4

เรื่อง คือ เรื่อง back to school ใช้ TPR-O (Total Physical Response-Objects), เรื่อง at home ใช้ TPR-P (Total Physical Response-Picture), เรื่อง all about me ใช้ TPR-B (Total Physical Response-Body) และเรื่อง on the farm ใช้ TPR-P (Total Physical Response-Picture)

ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สามารถออกเสียง สะกดคำ บอกความหมายของคำศัพท์ และการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ โดยวัดจากแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 4 เรื่อง คือ เรื่อง back to school, เรื่อง at home, เรื่อง all about me และเรื่อง on the farm

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ประกอบไปด้วยความพึงพอใจด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการใช้สื่อการสอน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 ความรู้ด้านคำศัพท์

2.2.1 ความหมายของคำศัพท์

2.2.2 ความสำคัญของคำศัพท์

2.2.3 ประเภทของคำศัพท์

2.2.4 ความรู้ด้านคำศัพท์

2.2.5 การเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.3 วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

2.3.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2.3.2 หลักการและกลวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2.3.3 ประเภทของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2.3.4 ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2.3.5 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

2.3.5 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2.4 ความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมาย

2.4.2 การวัดความพึงพอใจ

2.4.3 ความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

2.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สรุปสาระที่สำคัญได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 221-242)

วิสัยทัศน์และโครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลก ใช้โครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศกำหนดระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

2.1.1 คุณภาพผู้เรียน

2.1.1.1 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

(1) บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า เลือกรับข้อความและประโยชน์ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน รวมทั้งปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ข้อความ นิทาน ประโยคและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

(2) พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล คำขออนุญาต คำขอร้อง ใช้คำสั่งและให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ พูดและเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

(3) พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวพูด และเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ตนเอง และเพื่อน แผนภูมิ แผนผัง เขียนภาพ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน

(4) ใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

(5) บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ

(6) การลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล/งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

(7) ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้การนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

(8) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

(9) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับ ครอบครัวตนเอง สิ่งแวดล้อมโรงเรียน เครื่องดื่ม อาหาร เวลาว่าง นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 500 – 600 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

2.2 ความรู้ด้านคำศัพท์

ในศตวรรษที่ผ่านมา ผู้วิจัยหลายท่านได้เสนอกรอบความรู้ด้านคำศัพท์และความหมายของความรู้ด้านคำศัพท์ ทั้งคำศัพท์เพื่อการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ดังนี้

2.2.1 ความหมายของคำศัพท์

Bravo, Hiebert, and Pearson (2007) ได้กล่าวว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน

Schmitt (2008) ได้กล่าวว่า คำศัพท์ หมายถึง สิ่งที่เป็น หรือมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับการใช้ภาษาอย่างเชี่ยวชาญ

Cambridge international dictionary of English (1995) ได้กล่าวว่า คำศัพท์ คือ คำทั้งหมดที่ถูกใช้โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือคำทั้งหมดที่มีอยู่ใน เฉพาะภาษา เฉพาะวิชาหรือเฉพาะเรื่อง

Concise Oxford English Dictionary (2008) ได้กล่าวว่า คำศัพท์ หมายถึง คำที่ใช้ในภาษาใดภาษาหนึ่งหรือในขอบเขตของกิจกรรมหนึ่ง

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) ได้อธิบายความหมายของ “คำ” เป็นหน่วยที่เล็กที่สุด ซึ่งมีความหมายในตัว และได้ให้ความหมายของคำ “ศัพท์” คือ เสียงหรือคำ ดังนั้น คำศัพท์จึงหมายถึงหน่วยเสียงหรือเสียงพูด ที่เปล่งออกมาเป็นคำเพื่อแสดงความคิด

คำศัพท์ หมายถึง คำ กลุ่มคำ หรือกลุ่มเสียง ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและมีความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน (ชญาพร อภิวิศุชัย, 2554, น. 29; ฉนิชากร พลเยี่ยม, 2555, น. 31; ศิริรินทร์ร์ ชันษา, 2555, น. 21; ศุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาลย์, 2559, น. 12; สุภาวดี ชันบุญ, 2556, น. 34; อติเรก คำเป็กเครือ, 2555, น. 8)

ดังนั้นจึงกล่าวสรุปได้ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำ กลุ่มคำ หรือวลีที่เปล่งออกมา คำหนึ่งคำอาจมีหลายความหมาย ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคลและมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน

2.2.2 ความสำคัญของคำศัพท์

การเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น คำศัพท์จึงเป็นส่วนประกอบที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากด้วยเช่นกัน เนื่องจากในคำศัพท์ที่มีความหมายเพื่อใช้ในการสื่อสารให้ เข้าใจกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะเรียนรู้ภาษาทุกภาษา เพราะการรู้คำศัพท์ช่วยให้สื่อสารความหมายได้ (ศิริรินทร์ร์ ชันษา, 2555, น. 22) ความสำคัญในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถแบ่งกลุ่มคำศัพท์สำหรับผู้เรียนไว้ในคุณภาพผู้เรียนคือ ผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องมีทักษะในการสื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300 – 400 คำ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555 อ้างถึงใน อัทธนีย์ สัมพันธ์, 2559, น. 14) อีกทั้ง คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนภาษาทุกภาษาเพราะการรู้คำศัพท์ช่วยให้สื่อความหมายได้ดี และการที่จำคำศัพท์ได้มากจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (หวันอาชีอหมีะ กาจ, 2558, น. 24)

ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาและเป็นองค์ประกอบหลักในทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ผู้เรียนจึงควรที่จะมีความรู้ด้านคำศัพท์หรือคลังคำศัพท์ให้มากพอเพื่อใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ หากไม่มีความรู้ด้าน

คำศัพท์เพียงพอย่อมประสบปัญหาในการเรียนรู้ภาษา ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรให้ความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน

2.2.3 ประเภทของคำศัพท์

ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษา นักวิชาการและนักวิจัยได้อธิบายประเภทของคำศัพท์ ดังนี้

นันทิยา แสงสิน (2527 อ้างถึงใน ศุภราภรณ์ วงศ์ชวัลย์, 2559, น. 13) กล่าวว่า คำศัพท์แบ่งได้ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) คำศัพท์เพื่อการฟัง 2) คำศัพท์เพื่อการพูด 3) คำศัพท์เพื่อการอ่าน 4) คำศัพท์เพื่อการเขียน นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรคำนึงถึงศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ อันได้แก่ ทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน

อัทธนิย์ สัมพันธ์ (2559, น. 15) กล่าวว่าเกณฑ์การแบ่งคำศัพท์มี 2 ประเภท ดังนี้

1) แบ่งตามเกณฑ์การใช้คำศัพท์ มี 2 ประเภท ได้แก่ (1) คำศัพท์ที่ใช้บ่อยหรือคำศัพท์ที่ใช้เพื่อการสื่อสาร คำศัพท์ประเภทนี้ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ จะพบเห็นบ่อยทั้งในการฟัง พูด อ่านและเขียน ครูผู้สอนจะต้องสอนให้เข้าใจรู้ความหมายเมื่อฟังและอ่าน พร้อมฝึกให้ผู้เรียนนำมาใช้พูดและเขียนในชีวิตประจำวัน (2) คำศัพท์ที่ไม่ค่อยใช้ (Passive Vocabulary) หรือคำศัพท์ที่ใช้ในการรับสารเท่านั้น (Receptive Vocabulary) เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ ไม่ค่อยได้พบพาน ๆ จะปรากฏขึ้นในการฟังและอ่าน ครูผู้สอนจึงสอนให้รู้เพียงความหมาย ไม่เน้นที่การใช้พูดหรือเขียน

2) แบ่งคำศัพท์ตามความหมาย สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ คำที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือ คำที่มีความหมายในตัวเอง ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ และประเภทที่ 2 คือ คำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง (Function Words) คือ คำที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง ส่วนมากจะเปลี่ยนความหมายไปตามโครงสร้างไวยากรณ์ ได้แก่ คำนำหน้านามคำบุพบท คำสันธาน

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521 อ้างถึงใน พิรุณรัศมี พลหส์, 2558, น.31) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ คำศัพท์ที่มีความเข้าใจในตัวเอง (Content Word) เป็นคำศัพท์ที่

สามารถบอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับ โครงสร้าง และคำศัพท์ที่ไม่มี ความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Word)

สุภาวดี ชันบุญ (2556, น. 37) กล่าวว่า ผู้สอนควรเลือกคำศัพท์ที่ใกล้ตัวนักเรียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เหมาะสมกับวัย และสติปัญญาของผู้เรียน ในบทเรียนไม่ควรมีคำศัพท์ มากไปหรือน้อยไป

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า คำศัพท์มีทั้งคำที่มีความหมายในตัวเองและคำที่ไม่มี ความหมายแน่นอนตัวเอง ครูผู้สอนควรจะคำนึงถึงวัย และศักยภาพในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ ผู้เรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้นำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน

2.2.4 ความรู้ด้านคำศัพท์

ผู้วิจัยหลายท่านได้เสนอกรอบความรู้ด้านคำศัพท์ได้อย่างหลากหลาย ดังนี้

วิโรจน์ ประรัมย์ (2561, น. 27) คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของทุกภาษาเพราะเป็น สิ่งที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อสาร หมายถึง แสดงถึงความรู้สึกนึกคิดหรือความต้องการต่าง ๆ การมีความรู้ และความสามารถด้านคำศัพท์ของบุคคล ๆ หนึ่งถือเป็นปัจจัยที่สำคัญเพื่อบ่งบอกว่าบุคคลนั้น สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

สุภราภรณ์ วงศ์ชวลัย (2559, น. 14) กล่าวว่า ไม่ว่าจะเป็นกรอบแนวคิดความรู้ด้าน คำศัพท์ของ Nation (1990) และ Qian (2002) ต่างก็เห็นสอดคล้องกันว่าความรู้ด้านคำศัพท์มี องค์ประกอบ 2 ชนิด ได้แก่ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย และจำนวนคำศัพท์ที่รู้ ความหมาย

สรุปได้ว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ที่ได้กล่าวมานั้น คำศัพท์แบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับ เกณฑ์ที่แตกต่างกันไป เช่นแบ่งตามวิธีการรู้ความหมายของคำศัพท์ หรือตามลักษณะการนำไปใช้

2.2.5 การเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการสอนภาษา สำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ดังนี้

เหงียน ถิ หลือ อี (2556, น.13) กล่าวว่า วิธีการสอนคำศัพท์ที่มีหลักสำคัญคือ ครูผู้สอนสอน ความหมายคำศัพท์เป็นอันดับแรกโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น ใช้ของจริง รูปภาพ หลังจากนั้นสอน ออกเสียงคำศัพท์นั้น ๆ ให้ถูกต้อง ลำดับสุดท้ายสอนให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในประโยคหรือ นำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้อง นอกจากนี้ครูควรคำนึงถึงจำนวนคำศัพท์ที่สอน เรียนแล้วได้ใช้ทันทีและต้องมีความเชื่อมโยงกัน และได้ใช้อย่างต่อเนื่อง

ชนิตา วัชรพิชิตชัย (2555, น. 26) กล่าวว่า ในการสอนคำศัพท์นั้นครูควรสอนการออกเสียง คำศัพท์ สอนการเขียน สอนให้นักเรียนทราบความหมายของคำศัพท์ โดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นสื่อ ในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสะกดคำและสอนให้นักเรียนนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้

ณภัทริน เกาพาน และคณะ (2554, น. 59) กล่าวว่า การเรียนการสอนควรคำนึงถึงการพัฒนา สมรรถนะทั้งสมองซีกซ้ายและซีกขวาของผู้เรียน เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังมีความชอบและความถนัดในการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกันอีกด้วย

สรุปได้ว่า วิธีการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับต่อ กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน จำนวนคำศัพท์ที่ใช้สอน ตระหนักถึงวัยและธรรมชาติของ นักเรียน

2.3 วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

2.3.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้ใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะของ นักเรียนหลายๆ ด้าน วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการทางการศึกษาที่เน้นพัฒนา ทักษะด้านการฟัง-พูด ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายดังนี้

ศิริพร พลະ โชติ และอดิศร เนาวนนท์ (2561, น.15) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง วิธีการสอนภาษาที่มุ่งเน้นทักษะการฟังและการพูด โดยครูผู้สอนใช้ประโยคคำสั่ง ๆ แก่ผู้เรียนซึ่งผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายตอบสนองความเข้าใจที่ได้ฟังอย่างเป็นธรรมชาติ

สุพินดา คำแสน (2560, น. 24) ได้สรุปความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางว่าเป็นการสอนโดยใช้ท่าทางโดยผู้เรียนฟังคำสั่งจากครู แล้วผู้เรียนตอบสนองกลับมาด้วยท่าทางที่ถูกต้อง เป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวร่างกาย และเป็นกลวิธีที่เหมาะสมกับการเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยเรียนมาก่อน

คำพันธ์ แสนสุข (2556, น. 16) กล่าวว่า Total Physical Response (TPR) เป็นกิจกรรมการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนตอบสนอง (แสดงท่าทาง) เมื่อได้ยินได้ฟังภาษาหรือผู้สอนเป็นผู้พูด แล้วให้ผู้เรียนแสดงท่าทางประกอบกิจกรรมที่ผู้สอนเสนอแนะให้

จงรัก ชาววปี (2556, น. 42) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีสอนที่พัฒนามาจากแนวคิดของ Asher เป็นวิธีสอนที่มาจากขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาที่สองว่าควรเป็นการเรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ เริ่มจากทักษะการฟัง แล้วจึงเรียนรู้ทักษะการพูด

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ โดยคำนึงถึงความสามารถของวัยของนักเรียน และเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง นักเรียนจะเริ่มเรียนรู้จากการเลียนแบบเสียงจากที่ครูผู้สอนพูดจนเกิดทักษะการฟัง เมื่อฟังจนเข้าใจแล้วจะเกิดทักษะการพูด วิธีการสอนจะค่อยเป็นค่อยไปทำให้นักเรียนรับรู้ภาษาจากความเข้าใจ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจึงเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

2.3.2 หลักการและกลวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

Asher (1982 อ้างถึงใน ปทิตตา ดิวงค์, 2557, น. 29) ยังกล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีหลักการจัดการเรียนรู้อยู่ 3 ประการ คือ

- 1) การสร้างความเข้าใจในภาษาพูด จะต้องได้รับการพัฒนาก่อนการพูด
- 2) ความเข้าใจภาษาพูด จะได้รับการพัฒนาด้วยการที่นักเรียนได้แสดงท่าทาง

3) ไม่บังคับนักเรียนให้พูดภาษาที่สองในขณะที่นักเรียนยังไม่มีความพร้อม

จากหลักการดังกล่าว Asher ได้ทำการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อพิสูจน์สมมติฐาน 2 ข้อ คือ

1) สามารถนำเอาวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ทุกภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ทักษะการฟังเป็นทักษะที่จะนำไปสู่ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งปี ค.ศ.1972 Asher ได้ทดลองสอนภาษาเยอรมัน โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 30-60 ปี ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 32 ชั่วโมง ผลการทดลองพบว่าได้ผลดีและพบว่าลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาส่วนใหญ่สามารถนำไปใช้ในรูปประโยคได้ หลักการสำคัญที่จะทำให้การเรียนรู้แบบนี้ได้ผลดี คือ การฝึกปฏิบัติ (Action) ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน จากการทดลองกับกลุ่มทดลองที่หลากหลายพบว่า ผู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถจำและมีความเข้าใจในภาษาที่เรียนได้มากกว่าผู้ที่เรียนภาษาเดียวกัน โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ และใช้เวลามากกว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ TPR ถึง 3-4 เท่า

สอดคล้องกับ ภัทรวดี ปันติ (2558, น. 22) ที่กล่าวถึงทฤษฎีของ Asher ดังนี้

1) ความเข้าใจภาษาพูดควรพัฒนาก่อนการพูด การพูดภาษาที่สอดคล้องด้วยความมั่นใจนั้น ผู้เริ่มเรียนต้องฟังภาษานั้น ๆ อย่างถูกต้องชัดเจนแม่นยำก่อนจนพร้อมที่จะพูด

2) ความเข้าใจในภาษาที่สอง ควรได้พัฒนาโดยวิธีให้นักเรียนฟังคำสั่งและปฏิบัติตาม ดังนั้นการใช้ประโยคคำสั่งจึงเป็นกลไกที่สำคัญที่ผู้สอนสามารถควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนได้

3) ไม่ควรพยายามบังคับให้นักเรียนพูดในขณะที่นักเรียนกำลังเรียนรู้ภาษาที่สอง จากทักษะในการฟังอยู่ ผู้พูดแต่ละคนจะเริ่มพูดและสามารถพูดได้ด้วยตนเองตามธรรมชาติเมื่อมีความพร้อม

อีกทั้ง วรณารี คำปัญญา (2558, น. 13) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสอน ดังนี้

1) การใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรม เทคนิคการสอนโดยใช้คำสั่งต่าง ๆ เป็นวิธีการสอนที่สำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามคำสั่งทำให้คำสั่งมีความหมายชัดเจน Asher เสนอแนะให้จัดการ

เรียน การสอนอย่างมีชีวิตชีวา ผู้สอนต้องวางแผนการสอนล่วงหน้าทุกครั้ง เพื่อไม่เป็นการเสียเวลาในการ สอนมากเกินไป

2) การสลับบทบาทผู้สอนและผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ออกคำสั่งให้แก่ผู้สอน และเพื่อน ในชั้นเรียน แล้วให้ปฏิบัติตามคำสั่ง Asher กล่าวว่าผู้เรียนจะต้องการพูดหลังจากเรียนผ่านมาแล้ว 10-20 ชั่วโมง และผู้เรียนบางคนอาจใช้เวลามากกว่านี้ และผู้เรียนไม่ควรถูกกระตุ้น เร่งเร้า ให้พูด จนกว่าจะมีความพร้อม

3) การปฏิบัติตามคำสั่งที่ต่อเนื่องเป็นลำดับ หรือ Action Sequence ขั้นตอนแรก ผู้สอน ออกคำสั่ง 3 คำสั่งแก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น ผู้สอนจะให้คำสั่งมากขึ้นและต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ

จากหลักการดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ได้เคลื่อนไหวร่างกายไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียน รู้สึกประสบความสำเร็จในการเรียน เรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกสนาน

2.3.3 ประเภทของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นวิธีการสอนที่มีลักษณะและประเภทอย่างหลากหลาย โดยแยกประเภทไว้ดังนี้

ภัทรวดี ปันติ (2558, น. 32) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ 1) การสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Body) 2) การสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของ (Object) 3) การสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับรูปภาพ (Picture) 4) การสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง (Story) และขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะเลือกใช้เทคนิคประเภทใดในการนำมาจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน

Asher (1982 อ้างถึงใน สุพินดา คำเสน, 2560, น.24-25) กล่าวถึงประเภทของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มี 4 ประเภท ดังนี้

1) TPR-B (Total Physical Response-Body) เป็นการสอนภาษาโดยใช้ชุดคำศัพท์ และ คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับร่างกายและการเคลื่อนไหวของร่างกาย เป็นชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ร่วมกับทีฟอาร์ท แบบอื่น ๆ ได้มาก

2) TPR-O (Total Physical Response-Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งเกี่ยวข้องกับ สิ่งของ ซึ่งส่วนใหญ่จะสอนควบคู่กับคำสั่งที่เกี่ยวกับร่างกาย ซึ่งนักเรียนจะต้องรู้คำศัพท์เกี่ยวกับการ เคลื่อนไหวของร่างกายมาก่อน

3) TPR-P (Total Physical Response-Picture) เป็นการสอนโดยออกคำสั่ง โดยใช้ สื่อการ สอนคือรูปภาพต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นสถานที่ หรือสิ่งของที่ไม่อาจนำของจริงมาไว้ในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียน เข้าใจคำสั่ง เข้าใจความหมายและปฏิบัติตามคำสั่งจากภาพต่าง ๆ ที่เลือกมา เช่น ภาพ ไปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพที่มีอยู่แล้ว ภาพตัดปะจากเศษผ้า กระดาษ หรือภาพวาดลายเส้น แบ่งเป็น ประเภทย่อย ๆ ได้ดังนี้

3.1) ที่พ็อด วาด ลบ (TPR – P หรือ TPR Picture วาด – ลบ)

3.2) ที่พ็อด ปะติด-แกะ-ดึงออก (TPR – P หรือ TPR Picture)

3.3) ที่พ็อดรูปภาพ-ชี้ (TPR – P หรือ TPR Picture ชี้

3.4) ที่พ็อดรูปภาพ เดินทาง (TPR – P/L หรือ TPR Picture เดินทาง)

4) TPR-S (Total Physical Response-Story telling) เป็นการสอนภาษาใหม่ด้วยการ เล่าเรื่อง ซึ่งควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษา เรื่องราวที่เล่าอาจนำมาจากเรื่องใน ชีวิตประจำวัน หรือที่นักเรียนเคยเห็น ถ้าเรื่องที่จะเรียนมีศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จัก ครูต้องแนะนำ คำศัพท์ใหม่เสียก่อน แล้วจึงเล่าเรื่องที่ละตอนโดยครูแสดงท่าทางตามเรื่องที่เล่า หลังจากนั้นครูจะ เล่าเรื่องนั้นซ้ำอีกครั้ง แล้วอาสาสมัครออกมาแสดงเรื่องราว (ตามที่ครูเล่า) โดยยังไม่ต้องพูด จนกว่าเมื่อนักเรียนพร้อมจะพูดแล้ว ครูก็จะให้นักเรียนเล่าเรื่องแทนครู แล้วให้นักเรียนคนอื่น ออกมาแสดงท่าทางตามเรื่องที่เล่า

2.3.4 ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

Asher (1982 อ้างถึงใน สุพินดา คำแสน, 2560, น. 26) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบ TPR ดังนี้

1) ช้่นนำและทบทวนบทเรียน โดยครูพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษพร้อม กับ แสดง ท่าทางประกอบคำสั่ง 2 – 3 ครั้ง นักเรียนฟังและปฏิบัติไปพร้อม ๆ กับครู

2) ช้่นปฏิบัติ ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู ครู สังเกตว่า ถ้าผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องให้กลับไปทำกิจกรรมในชั้นที่ 1 ใหม่

3) ชั้นประเมินการปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียน ด้วยการสังเกต และแสดงให้เห็นนักเรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

4) ชั้นกิจกรรม และชั้นประเมินผลการเรียนรู้ ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งได้แก่ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมุติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมท้ายบทเรียน เป็นต้น

ซีริน ชุมวรฐายี (2557, น. 38) กล่าวถึงการนำเทคนิควิธีการสอนไปใช้ในเกิดความน่าสนใจดังนี้

1) กิริยาท่าทาง สิ่งของ และรูปภาพที่ผู้สอนพูดและแสดงในกระบวนการสอนต้องสามารถ พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน

2) ผู้สอนต้องออกเสียงก่อนอย่างน้อย 3 ครั้ง โดยไม่มีการแสดงท่าทางในกระบวนการ เริ่มต้นของการสาธิตเพื่อดึงความสนใจของผู้เรียนและสร้างความคุ้นเคยกับภาษาใหม่

3) ผู้สอนต้องทบทวนประโยคที่สอนไปแล้ว หากเป็นกลุ่มคำศัพท์ใหม่ควรคงรูปประโยค โครงสร้างเดิมไว้บ้าง เพื่อให้ผู้เรียนคาดเดาได้จากความรู้เดิม และหากมีกระบวนการสอนมีรูปภาพ หรือสิ่งของ ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้จับถือเหล่านั้นด้วยตนเอง

4) กระบวนการทำกิจกรรมควรแบ่งเป็นกลุ่มหรือคู่ เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน และผู้สอนไม่ควรตำหนิเมื่อเกิดการผิดพลาด

จรงค์ ชาววาปี (2556, น. 47) อธิบายว่า ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ควรมีลักษณะดังนี้

1) การนำเข้าสู่บทเรียน มีการนำเสนอคำศัพท์ที่สำคัญ

2) ชั้นเตรียมการ ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมหรือลักษณะใดก็ได้ที่ไม่เป็นทางการ ครูผู้สอนพูดนำว่ากำลังจะให้นักเรียนทำอะไรบ้าง

3) ชั้นสาธิต ครูผู้สอนอ่านเนื้อหาในบทเรียน ในขณะที่ทำท่าทางประกอบไปด้วย

4) เลือกนักเรียนทำท่าทางครูผู้สอนอ่านเนื้อหาในบทเรียนในขณะที่นักเรียนทำท่าทางประกอบ

5) การเสริมแรงจูงใจ ทำเช่นเดียวกับในขั้นตอนที่ 4

6) การมีส่วนร่วมของนักเรียน ครูผู้สอนอ่านเนื้อหาในบทเรียนและให้นักเรียนทั้งชั้นได้ปฏิบัติตาม

7) ความหลากหลายอาจมีการสลับขั้นตอนในบทเรียน

จากหลักการดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีขั้นตอนการเรียนรู้ดังนี้ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนำเสนอ ขั้นปฏิบัติ และขั้นสรุป โดยที่ครูผู้สอนเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการเคลื่อนไหวของร่างกาย และเรียนภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน

2.3.5 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้วปฏิบัติตามคำสั่งของครูผู้สอน โดยอาศัยการเคลื่อนไหวของร่างกาย Asher เชื่อว่าผู้เรียนจะจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดี ถ้าได้ปฏิบัติหรือได้เคลื่อนไหวร่างกาย Asher (1982 อ้างถึงใน สุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาลย์, 2559, น. 14)

2.3.6 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ข้อดีของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

สุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาลย์ (2559, น. 29) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถนำประโยชน์คำสั่งหรือคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง เหมาะสำหรับผู้เรียนในวัยเริ่มเรียน ผู้เรียนไม่เกิดความเครียด

พรสวรรค์ สืบป้อ (2550 อ้างถึงใน ปทิตตา ดิวงค์, 2557, น. 34) กล่าวว่า ข้อดีของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น สามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความสนุกสนาน ผู้สอนไม่ต้องเตรียมตัวมาก และเหมาะสมกับชั้นเรียนที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน เป็นวิธีการเรียนคำศัพท์ที่ดี รวมไปถึงขนาดของห้องเรียนไม่เป็นปัญหาในการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนสามารถจำได้ดีเพราะการเคลื่อนไหวจะช่วยกระตุ้นประสาทรับรู้

ภัทรวดี พันติ (2558, น. 37) กล่าวถึงข้อดี คือ นักเรียนเกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามได้ง่าย ไม่เสียเวลาในการเรียนมาก เนื่องจากคำศัพท์และคำสั่งส่วนใหญ่ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นการเรียนการสอนที่เรียนแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของวัยและ

ความสามารถของนักเรียนเป็นหลัก บรรยากาศในห้องเรียนเป็นไปอย่างมีความสุข สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนภาษา

วรรณรี คำปัญญา (2558, น. 19) กล่าวว่า การสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ประสานกับกิจกรรมการเล่าเรื่อง (TPR-S) ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น และสามารถจดจำคำศัพท์ที่ดีขึ้น

ศิริพร พละโชติ และอดิศร เนาวนนท์ (2561, น. 19) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วโดยที่ไม่ฝืนธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่เสียเวลาเรียนมากเกินไปเพราะผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่ถาวรและต่อเนื่อง มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไป

ข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ศุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาลย์ (2559, น.28-29) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไม่สามารถนำสิ่งที่เป็นนามธรรมมาสอนให้เข้าใจได้ เพราะคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมไม่อาจแสดงได้ชัดเจน

ปัทิตตา ดิวรงค์ (2557, น. 34) กล่าวว่า การใช้ประโยคคำสั่งในการเรียนรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์ ทำให้ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนอยู่ในวงจำกัด นักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ลำบาก รวมทั้งนักเรียนไม่สามารถแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

ภัทรวดี ปันติ (2558, น.37-38) กล่าวว่า ในการสอนสิ่งที่เป็นรูปธรรมจะตอบสนองด้วยท่าทางได้ยาก คำศัพท์จึงจำกัดเฉพาะคำศัพท์ที่มีความหมายสามารถแสดงท่าทาง โดยมากจะใช้รูปภาพในการแสดงแทน ทำให้การฝึกปฏิบัติได้ไม่ดีเท่าที่ควร ในการใช้คำศัพท์ในการสอนทักษะที่สลับซับซ้อนโดยครูผู้สอนจะต้องเตรียมวางแผนเป็นอย่างดีเพื่อส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจของนักเรียน รวมถึงจุดประสงค์ของการสื่อสาร และสถานการณ์ที่ต้องใช้วิธีการนี้ด้วยจึงจะช่วยให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ข้อดีของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ เหมาะสำหรับผู้เรียนในชั้นเริ่มเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา ตอนต้นวิธีการสอนนี้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกาย แสดงท่าทาง ประกอบตามผู้สอน ผู้เรียนไม่เกิดความเครียดในขณะที่เรียนรู้ เกิดความสนุกสนาน กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ และสามารถนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง นอกจากนี้ข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ ไม่สามารถนำกิจกรรมที่เป็นนามธรรมหรือโครงสร้างไวยากรณ์มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ด้วยวิธีนี้ เนื่องจากการมีความซับซ้อน ไม่อาจแสดงได้ชัดเจน

2.4 ความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจหรือเจตคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพราะความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ปัทิตตา ติวังศ์ (2557, น. 8) กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกชอบของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งวัดจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้

สุพินดา คำเสน (2560, น. 7) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่พอใจหรือไม่โดยการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

จากความหมายของนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า “ความพึงพอใจ” เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน และเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ซึ่งความรู้สึกชอบหรือรักจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับการตอบสนอง

2.4.2 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้รวมไปถึงระดับความรู้สึกรักของนักเรียน ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้กระทำได้หลายวิธี ต่อไปนี้

สาโรช ไสยสมบัติ (2534, น. 39) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถวัดได้ 3 ประเภท

- 1) การใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง
- 2) การสัมภาษณ์ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัย เทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ตอบคำถามตามข้อเท็จจริง
- 3) การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติกิจกรรม และหลังการปฏิบัติกิจกรรม

โสพล จันทร์ฤทธิ์ (2553, น. 95) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถวัดได้ดังนี้

- 1) การใช้แบบสอบถาม ผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น มีทั้งลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ
- 2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้
- 3) การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกมาจากคำพูด หรือกิริยาท่าทาง

ปัทิตดา ดิวังศ์ (2557, น. 58) กล่าวว่า การสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามถือเป็นการวัดความพึงพอใจที่นิยมใช้กันมากที่สุด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันขึ้นอยู่กับงานหรือรูปแบบของการวัดว่าจะใช้แบบสัมภาษณ์หรือแบบสอบถามในการสรุปข้อมูล

จากความหมายของนักวิชาการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจมี 3 ประเภท คือ การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการสังเกต ขึ้นอยู่กับบริบทที่ใช้ในการวิจัย จุดมุ่งหมายและเป้าหมายของการวิจัยนั้น ๆ

2.4.3 ความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ

การที่จะบอกว่าผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษนั้น นอกจากจะดูที่ความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความพึงพอใจหรือเจตคติที่ดีที่ผู้เรียนมีต่อวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

Krashen (1981, p. 112) กล่าวว่า เจตคติมีความสำคัญเนื่องจากเป็นแรงขับให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของภาษา มองเห็นประโยชน์และแนวคิดใหม่ทางด้านภาษา ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

ภานุพันธ์ ภัคดี (2550, น. 30) กล่าวว่า เจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษจะเป็นแรงขับให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษและทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

Oiler et al. (1979, p.68) กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน และลดความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านการเรียนภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษาความพึงพอใจจากนักวิชาการหลายท่าน ทำให้ผู้วิจัยสรุปได้ว่า “ความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ” หมายถึง ความรู้สึกและเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของแต่ละบุคคล เป็นแรงขับเคลื่อนให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

วิโรจน์ ประรัมย์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้กิจกรรมเพลงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.49/82.66 ดังนั้นประสิทธิผลของการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6459 นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 64.59 นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมเพลงสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงอยู่ในระดับมากที่สุด

ศิริพร พลโชติ และอดิศร เนาวนนท์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ความสามารถในการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

วารุณี ศิริ และอภิราตี จันทร์แสง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 76.73/75.83 และดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 47.27

พิรุณรักษ์ พลหล้า (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.27/82.65 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลงโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ณัฐวราพร เปลี้นปราณ และสุทัศน์ นาคจัน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งน้อย อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในสูงสุดได้แก่ นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้นเมื่อเรียน โดยใช้เกมประกอบ รองลงมาคือ นักเรียนชื่นชอบและให้ความร่วมมือกับครูสอนภาษาอังกฤษที่ให้เล่นเกมประกอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และนักเรียนในกลุ่มให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี

ภัทรวดี ปันติ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) อำเภอมะเอย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 61.43 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.13 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.56 ส่วนคะแนนการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนในภาพรวมส่วนใหญ่มีผลการประเมินในระดับดีมาก ผลการประเมินการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่มีการกล้าแสดงออกอยู่ในระดับดีมาก

ชีริน ชุมวราจูยี (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการรับรู้ความหมายของคำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=18.12$) และเมื่อวัดด้วยแบบสอบถาม-ตอบรายบุคคล ($t=16.77$) 2) จากการวัดด้วยแบบทดสอบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนเกิดความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ ($t=1.27$) ส่วนผลจากการวัดด้วยแบบทดสอบถาม-ตอบรายบุคคล พบว่ามีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน ($t=0.92$) ผลจากการวัดด้วยแบบทดสอบความคงทนระยะยาวแสดงให้เห็นว่าความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนบางส่วนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=2.88$) จากการวัดด้วยแบบทดสอบถาม-ตอบรายบุคคล ($t=3.83$) 3) หมวดคำศัพท์ที่เกิดการพัฒนาสูงสุดหลังจากใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จากการวัดด้วยแบบทดสอบ คือหมวดคำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ จำนวนนับ และสถานที่ ส่วนผลจากการวัดด้วยแบบทดสอบถาม-ตอบรายบุคคล พบว่าหมวดคำแสดงอาการปฏิกิริยามีการพัฒนาสูงสุด

ชุตินา แซ่ตั้ง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีความสัมพันธ์กันระดับมากในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ปัทิตตา ติวงค์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ในระดับมากที่สุด

คำพันธ์ แส่นสุข (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทองในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผลการวิจัยพบว่า การสอนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยให้นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ ให้ความร่วมมือในการออกท่าทางรวมทั้งออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้น ๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบสิ่งที่ฟังได้ นักเรียนมีความสนุกสนานและให้ความร่วมมือในการเรียนอย่างดี เมื่อทดสอบการฟังนักเรียนฟังอย่างตั้งใจจนสามารถโต้ตอบได้อย่างถูกต้อง ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนพร้อมท่าทางเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนสนใจฟังและจำศัพท์ วลี และประโยคสั้นที่เรียนได้ ส่งผลให้การพูดชัดเจน นักเรียนกล้าแสดงออกและให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนดีขึ้น เมื่อคำนวณค่าทางสถิติปรากฏว่าอยู่ที่ระดับ .05

อดิเรก คำเป็กเครือ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมการสอนคำศัพท์

ที่หลากหลาย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการสอนคำศัพท์ที่หลากหลายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

มณี แก้วมณี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหัวกระสังข์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนทดสอบหลังการจัดการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

สิริวิภา จอกกลบ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และเกิดความสนุกสนาน

2.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Mahmud (2018) ได้ศึกษาเรื่อง The Effectiveness of Total Physical Response in the Teaching in the Teaching Speaking Skill จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า วิธีการเรียนการสอนของท่าทาง TPR ครูต้องเป็นคนสอนนักเรียนเสมอ ถ้าไม่ตั้งใจนักเรียนก็ไม่สามารถเข้าใจวิธีการสอนได้ และไม่สามารถสนับสนุนและพัฒนาการเรียนรู้ได้ โดยทั่วไปการตอบสนองด้วยท่าทาง ครูต้องเป็นคนจัดการหรือกระทำด้วยอย่างชัดเจน การวิจัยนี้ใช้วิธีการทดลอง นักเรียนได้แบ่งออกเป็น 2 ห้อง ผู้วิจัยให้การเปรียบเทียบระหว่างห้องทดลองโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง และห้องควบคุมโดยการแปล การออกแบบการวิจัยเป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ งานวิจัยนี้จะคำนวณข้อมูลของการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบด้วยวิธีการเรียนการสอนของท่าทาง TPR ผลการคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ro) ของ TPR 1,000 และ rtable บ่งชี้ว่า 0,800- 1,000 นั้นสูง ดังนั้น วิธีการตอบสนองด้วยท่าทางมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนในระดับสูง

Qiu (2016) ได้ศึกษาเรื่อง Research on the Application of Total Physical Response Approach to Vocabulary Teaching in Primary Schools จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า วิธีการ

TPR เน้นการเรียนรู้ด้วยการกระทำทางกายภาพ สามารถสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายมากขึ้น ในชั้นเรียน นักเรียนเรียนรู้ภาษาภายใต้แรงกดดันน้อยลง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีการสะกดคำศัพท์ดีกว่ากลุ่มควบคุม นี่เป็นการตอบคำถามการวิจัยครั้งที่ 2 และระบุว่าวิธีการ TPR มีข้อดีหลายประการ เมื่อเทียบกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ผลลัพธ์ยังบ่งบอกถึงคำตอบสำหรับคำถามการวิจัยแรก นักเรียนมีความกระตือรือร้นและขี้เล่นและไม่สามารถให้ความสนใจกับการศึกษาอย่างเต็มที่ ดังนั้นวิธีการกระตุ้นความสนใจกลายเป็นคำถามวิธีการ TPR ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการกระทำ ดังนั้นคำศัพท์ที่สอนในชั้นเรียนส่วนใหญ่เป็นคำกริยาหรือวลีกริยาโดยการรวมรูปภาพของคำและการกระทำทางกายภาพในระหว่างกระบวนการสอนนักเรียนจะถูกขอให้เลียนแบบการกระทำจนกว่าพวกเขาจะสามารถกระทำได้ด้วยตนเอง นักเรียนค่อยๆ ใช้งานในชั้นเรียนมากขึ้น

Sariyati (2013) ได้ศึกษาเรื่อง The Effectiveness of TPR (Total Physical Response) Method in English Vocabulary Mastery of Elementary School Children จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า วิธีการตอบสนองทางกายภาพโดยรวม (TPR) มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการสนับสนุนโดยผลการทดสอบหลังเรียนของชั้นเรียนที่ได้รับการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญหลังจากได้รับการสอนด้วยวิธี TPR ซึ่งแตกต่างจากที่ ระดับการควบคุมหลังจากได้รับการเรียนด้วยวิธีการทั่วไป วิธี TPR เหมาะสำหรับลักษณะของนักเรียน เพราะนักเรียนชอบที่จะเคลื่อนไหวไปมา และรู้สึกเบื่อง่าย ๆ เพียงแค่นั่งบนเก้าอี้ ยืงกว่านั้นก็คือสนับสนุนโดยการตอบสนองที่ดีต่อวิธี TPR วิธีการ TPR สามารถกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษและให้ความสนุกสนานแก่นักเรียน ซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่านักเรียนมีความสุข กระตือรือร้นและหัวเราะระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้

Holleny (2012) ได้ศึกษาเรื่อง The Effectiveness of Total Physical Response Story Telling for Language Learning with Special Education ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยครั้งนี้ตรวจสอบ 2 กลยุทธ์ที่แตกต่างกัน สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องเล็กน้อย ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่มีความพิการมีส่วนร่วมมากขึ้นเมื่อเข้าร่วมในกิจกรรม “ลงมือทำ” และเก่งกว่าเมื่อมีการใช้เทคนิคหลายรูปแบบในการสอน เทคนิคที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีความพิการตามที่ระบุไว้ก่อนหน้านี้ แต่ละเทคนิคมีข้อดีข้อเสียที่ต้องพิจารณาเช่นเดียวกับการวิจัยการทบทวนเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของพวกเขา การศึกษาครั้งนี้พบว่าเทคนิคการเล่าเรื่อง TPR-S มีประสิทธิภาพน่าสนใจและมี

ประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบดั้งเดิมในนักเรียนที่มีความบกพร่องเล็กน้อย

Ilwana (2010) ได้ศึกษาเรื่อง The Effectiveness of Total Physical Response (TPR) to Enhance Students' Vocabulary Master (An Experimental Study at The Seventh Grade of SMP N 3 Ajibarang) in Academic Year 2009/2010 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุป พบว่า 1) นักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองทางกายภาพโดยรวมและนักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีการแปลไวยากรณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 2) กลุ่มที่ได้เรียนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองทางกายภาพโดยรวมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น มีความเชี่ยวชาญมากกว่าที่ได้เรียนโดยวิธีการแปลไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังพบว่าคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มแตกต่างกัน กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบที่ดีกว่า (7.76) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ได้ (6.58) การตอบสนองทางกายภาพโดยรวม (TPR) สามารถปรับปรุงการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการแปลไวยากรณ์ (GTM) ดังนั้นจึงสรุปว่าการใช้การตอบสนองทางกายภาพโดยรวม (TPR) ช่วยเพิ่มความเชี่ยวชาญด้านคำศัพท์ของนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเกรดเจ็ดของ SMP หมายความว่า Total Physical Response มีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้ Grammar Translation Method (GTM)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยใช้รูปแบบ TPR มีผลต่อทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของผู้เรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทักษะการ ฟังและการพูด รวมถึงการจำคำศัพท์ในรูปแบบของการสอนด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การนำเกม เพลงหรือนิทานเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการแสดงท่าทางประกอบการเรียนรู้ในการจดจำคำศัพท์ ซึ่งส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนด้วยเช่นกัน เพราะการเรียนรู้รูปแบบนี้เน้นคำศัพท์มากกว่าไวยากรณ์และการสื่อสารในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ โดยในงานวิจัยครั้งนี้เรื่อง การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นปฏิบัติ 3) ขั้นประเมินการปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับ 4) ขั้นกิจกรรม และประเมินผลการเรียนรู้ 5) ขั้นทบทวน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นวิจัยกึ่งทดลองตามแบบแผนวิจัย One Group Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 การรับรองจริยธรรมในคน

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน รวมจำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 84 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 31 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 8 คาบ ได้แก่ แผนที่ 1 : เรื่อง back to school, แผนที่ 2 : เรื่อง at home, แผนที่ 3 : เรื่อง all about me และแผนที่ 4 : เรื่อง on the farm

3.2.2 แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยการออกแบบคำถามในแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา วัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ตามแบบของ Likert (1987) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกคำตอบ ดังนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน มีวิธีการดำเนินการสร้างและวิธีตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรฯ และมาตรฐานการเรียนรู้และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาภาษาอังกฤษ โดยอ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) รวมถึงเนื้อหาในหนังสือเรียน Smile (รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ) แผนกที่ 1 : เรื่อง back to school, แผนกที่ 2 : at home, แผนกที่ 3 : เรื่อง all about me และแผนกที่ 4 : เรื่อง on the farm เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

3.3.1.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตร เพื่อกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาในบทเรียน เรื่อง back to school, เรื่อง at home, เรื่อง all about me และ เรื่อง on the farm

3.3.1.4 นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

(1) เรื่อง back to school คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ eraser = ยางลบ, pencil case = กล่องดินสอ, crayon = สีเทียน, scissors = กรรไกร, school bag = กระเป๋านักเรียน

(2) เรื่อง at home คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ dining room = ห้องรับประทานอาหาร, living room = ห้องนั่งเล่น, bathroom = ห้องอาบน้ำ, kitchen = ห้องครัว, bedroom = ห้องนอน

(3) เรื่อง all about me คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ arms = แขน, hands = มือ, fingers = นิ้วมือ, toes = นิ้วเท้า, legs = ขา

(4) เรื่อง on the farm คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 5 คำ คือ duck = เป็ด, rat = หนู, sheep = แกะ, horse = ม้า, hen = ไก่

เกณฑ์ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกแผนจัดการเรียนรู้ที่มีอยู่ในแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้เรียนใช้ในปัจจุบัน เนื่องจากการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 4 เรื่องนี้เป็นบทเรียนที่มีเนื้อหาและการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสำหรับการนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ได้ปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบค่า IOC และแสดงความคิดเห็น โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) มีหลักการดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ให้คะแนน	+1	ถ้าแน่ใจสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน	0	ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าไม่สอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา วัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ของ แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยทุกแผนการจัดการเรียนมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทั้ง 4 แผน ซึ่งถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนสามารถนำไปใช้กับกลุ่ม ตัวอย่างได้

3.3.1.7 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 แผน ซึ่งใช้เวลา 8 คาบเรียน คาบละ 1 ชั่วโมง โดยจะเรียงลำดับแผนการจัดการเรียนรู้จากเนื้อหาที่อยู่ใน บทเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 17 คน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบด้านเนื้อหาและเวลา

3.3.1.9 หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน เป็นเวลาทั้งสิ้น 8 คาบ

3.3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน เรื่อง back to school, เรื่อง at home, เรื่อง all about me และ เรื่อง on the farm มี วิธีดำเนินการสร้างและวิธีตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรฯ และแนวคิดการจัดการเรียนการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบทเรียนตามเนื้อหาวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อสร้างแบบทดสอบ

3.3.2.3 สร้างแบบทดสอบ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ให้ครอบคลุมเนื้อหา วัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.3.2.4 นำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบพิจารณา โดยหากำหนดขึ้น

ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งจะนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาแปลงเป็นคะแนน ดังนี้

หากมีความคิดเห็นว่ายสอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น +1

หากมีความคิดเห็นว่ายไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

หากมีความคิดเห็นว่ายไม่สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น -1

ผลการตรวจสอบค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าข้อสอบทั้ง 20 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทั้งหมด

3.3.2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาคำนวณหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ซึ่งข้อสอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.72 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.39 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

3.3.2.6 นำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.3.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการ สอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ซึ่งกำหนดความคิดเห็น ดังนี้ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย ความพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ

3.3.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความชัดเจนทางภาษา และความถูกต้องของเนื้อหาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและ ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการ พิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา

(α -Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach, 1970, p. 161) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ซึ่งคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3.6 นำผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจๆ ของนักเรียน พิจารณาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลการประเมิน (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2534) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.50-1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จะแบ่งตามช่วงของการวิจัย ดังนี้

3.4.1 ก่อนการทดลอง

3.4.1.1 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี เพื่อขออนุญาตนำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 31 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้

3.4.1.2 ผู้วิจัยชี้แจงแก่กลุ่มตัวอย่างให้ทราบเกี่ยวกับระยะเวลา เนื้อหาการเรียน เพื่อให้กลุ่มประชากรเข้าใจวิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับการทดลองในครั้งนี้

3.4.2 ระหว่างการทดลอง

3.4.2.1 กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ รวมระยะเวลาทั้งหมด 8 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในแต่ละคาบเรียน ดังต่อไปนี้

(1) ผู้วิจัยจัดเตรียมให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำผลไปเปรียบเทียบกับหลังเรียน

(2) ผู้วิจัยเริ่มจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน คือ เรื่อง back to school, เรื่อง at home, เรื่อง all about me และ เรื่อง on the farm

(3) ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาในคาบเรียนนั้นๆ พร้อมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละคาบ และเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้มีการบันทึกหลังการสอน ผลการจัดกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะทุกครั้งหลังการสอน

3.4.3 หลังการทดลอง

3.4.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน เรื่อง back to school, เรื่อง at home, เรื่อง all about me และ เรื่อง on the farm และแบบบันทึกหลังการสอนเพื่อใช้ประกอบในการอภิปรายข้อมูล

(2) ผู้วิจัยนำผลการประเมินแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และเปรียบเทียบผลด้วยวิธีทางสถิติ ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

(3) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองท่าทาง (TPR)

ตารางที่ 3.4 การทดลองจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

คาบที่	กิจกรรม	เครื่องมือ	ชั่วโมง	หมายเหตุ
	ทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (ก่อนเรียน)		นอกเวลา
1	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนการสอน เรื่อง back to school	-แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 -บัตรคำศัพท์ -Power point	1	

ตารางที่ 3.4 การทดลองจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) (ต่อ)

คาบที่	กิจกรรม	เครื่องมือ	ชั่วโมง	หมายเหตุ
2	- ทบทวนความรู้ - ทดสอบ	- เพลงภาษาอังกฤษ (What have you got?) - บัตรคำศัพท์ - Power point	1	
3	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง At home	- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 - บัตรคำศัพท์ - Power point	1	
4	- ทบทวนความรู้ - ทดสอบ	- เพลงภาษาอังกฤษ (In our house) - บัตรคำศัพท์ - Power point	1	
5	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง All about me	- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - บัตรคำศัพท์ - Power point	1	
6	- ทบทวนความรู้ - ทดสอบ	- เพลงภาษาอังกฤษ (Look at me) - บัตรคำศัพท์ - Power point	1	
7	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง On the farm	- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 - บัตรคำศัพท์ - Power point	1	

ตารางที่ 3.4 การทดลองจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) (ต่อ)

คาบที่	กิจกรรม	เครื่องมือ	ชั่วโมง	หมายเหตุ
8	-ทบทวนความรู้	-เพลงภาษาอังกฤษ (What can you do) -บัตรคำศัพท์ -Power point	1	
	ทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (หลังเรียน)		นอกเวลา

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1) วิเคราะห์คะแนนแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการหาคำนวนค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ผลต่างคะแนนและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (Dependent Sample)

2) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.6 การรับรองจริยธรรมในคน

งานวิจัยเรื่องนี้ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบตามมาตรฐานการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต เอกสารรับรองเลขที่ COA. No. RSUERB2020-058 ดังเอกสารยืนยันการยกเว้นการรับรองที่แนบมาในภาคผนวก ง (เอกสารการรับรองจริยธรรมในคน)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) และประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

4.2 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูล คะแนน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน โดยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วทำการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จำนวน 4 แผน ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นรายบุคคล

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	คะแนนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียน
1	10	20	10
2	11	20	9
3	11	19	8
4	11	20	9
5	11	19	8
6	13	18	5
7	12	18	6
8	12	17	5
9	12	17	5
10	13	18	5
11	13	18	5
12	9	18	9
13	11	19	8
14	11	18	7
15	10	18	8
16	6	18	12
17	6	17	11
18	6	17	11
19	6	16	10
20	3	13	10
21	6	10	4
22	4	10	6
23	5	10	5
24	3	10	7
25	3	9	6

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นรายบุคคล (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20 คะแนน)	คะแนนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียน
26	3	8	5
27	3	8	5
28	2	8	6
29	1	7	6
30	3	6	3
31	1	7	6
\bar{X}	7.45	14.55	7.10
S.D.	4.11	4.84	2.33

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนจากการทำแบบทดสอบเท่ากับ 7.45 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.11 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบเท่ากับ 14.55 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.84 สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนทั้งชั้น

ความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig (one-tailed test)
ก่อนเรียน	20	7.45	4.11	17.07**	.000
หลังเรียน	20	14.55	4.84		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.45 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 14.55 เมื่อเทียบคะแนนการทดสอบด้วยสถิติ t-test แล้วปรากฏว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านบรรยากาศในการเรียน				
1. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน	4.74	0.62	มากที่สุด	2
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสดงออกด้วยท่าทางต่าง ๆ	4.26	0.72	มาก	7
3. นักเรียนมีความสุขในการร้องเพลงและเล่นเกม	4.84	0.45	มากที่สุด	1
ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้				
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.65	0.70	มากที่สุด	3
5. นักเรียนสนใจเรียนเมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง	4.16	1.05	มาก	9
6. นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.61	0.70	มากที่สุด	4
ด้านการใช้สื่อการสอน				
7. นักเรียนเข้าใจบทเรียนจากสื่อที่นำมาสอน	4.19	1.15	มาก	8
8. นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้มากขึ้น	4.35	0.82	มาก	6
9. นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้จากการใช้ท่าทางของครู	4.42	0.98	มาก	5

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
10. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.35	1.03	มาก	6
เฉลี่ยรวม	4.46	0.82	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ข้อที่ 3. นักเรียนมีความสุขกับการร้องเพลงและเล่นเกม มีค่าเฉลี่ย 4.84 รองลงมาคือ ข้อที่ 1. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และข้อที่ 4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุดจากรายการประเมิน 10 ข้อ คือ ข้อที่ 5. นักเรียนสนใจเมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาที่นำมาใช้ทำแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สามารถใช้ท่าทางประกอบการสอนได้ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ เช่น แผนที่ 2 เรื่อง At home และแผนที่ 4 เรื่อง On the farm ใช้วิธีการสอน TPR-P (Total Physical Response-Picture) ซึ่งใช้รูปภาพเป็นสื่อในการสอน

จากตารางวิเคราะห์ข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ 2 ประเด็นหลัก คือ 1) นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experiment Research) กับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว (One Group Pretest -Posttest Design) โดยเปรียบเทียบผลที่เกิดกับกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองและเก็บข้อมูลจากการทำแบบทดสอบด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สรุปผลได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.46

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สามารถอภิปรายได้ดังนี้

5.2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้การจดจำคำศัพท์ของนักเรียนด้วยการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมเพลง เกม และบัตรภาพ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว และเกิดความสนใจต่อการเรียนรู้ ดังที่ พิมพา อัมพิลบี (2553) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะ

การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน และสามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างสนุกสนานและเกิดกระบวนการคิดสร้างสรรค์ รวมถึง มณี แก้วมณี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนด้านการใช้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้ง ชีริน ชุมวรรฐายี (2557) ที่ศึกษาประสิทธิผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีการรับรู้ความหมายของคำศัพท์เพิ่มขึ้นและมีประสิทธิผลทำให้นักเรียนเกิดความคงทนต่อการจดจำคำศัพท์ และวรรณิ คำปัญญา (2558) ที่ศึกษาการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คำศัพท์จากนิทานแต่ละเรื่องแล้วนำมาแต่งประโยคใหม่เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึก การใช้คำศัพท์ในบริบทจากทุกแผนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างมีความหมาย นอกจากนี้ ผลวิจัยยังสอดคล้องกับศุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาลย์ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response: TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น หลังจากการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าคะแนนการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน เรียน อย่างมีนัยสำคัญ .01

5.2.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.46, S.D. = 0.82) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนได้ขยับ เคลื่อนไหวร่างกายตลอดเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนที่ชอบการเคลื่อนไหว การแสดงออกจึงทำให้มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ดังที่ วารุณี ศิริ และอภิราตี จันทร์แสง (2560) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.98 จากคะแนนเต็ม 2 แสดงว่านักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนด้วยการสอนแบบนี้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของมณี แก้วมณี (2554) ที่ศึกษา ผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและการ

พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุดคือ ข้อที่ 3. นักเรียนมีความสุขกับการร้องเพลงและเล่นเกม มีค่าเฉลี่ย 4.84 รองลงมาคือ ข้อที่ 1. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 สอดคล้องกับ ปัทิตตา ดิวังศ์ (2557) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางถือเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน นักเรียนชื่นชอบการแสดงออกด้วยท่าทางประกอบเพลงและการเล่นเกมจึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจสามารถกระตุ้นการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ไม่เกิดความเครียดในการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อีกทั้ง คำพันธ์ แสนสุข (2556) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า การเล่นเกมและเพลงที่ต้องใช้ท่าทางประกอบนั้นนักเรียนรู้สึกเพลิดเพลินและไม่รู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษจึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และข้อที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 5 นักเรียนสนใจเมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาที่นำมาใช้ทำแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สามารถใช้ท่าทางประกอบการสอนได้ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ เช่น แผนที่ 2 เรื่อง At home และแผนที่ 4 เรื่อง On the farm ใช้วิธีการสอน TPR-P (Total Physical Response-Picture) ซึ่งใช้รูปภาพเป็นสื่อในการสอน จึงเป็นสาเหตุที่ครูและนักเรียนไม่ได้ใช้ท่าทางในทุกแผนการจัดการเรียนรู้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะที่สำคัญของการเรียนภาษา คือทักษะการพูดและการฟัง รวมถึงการพัฒนาด้านความรู้คำศัพท์ไปพร้อมกับบรรยากาศการเรียนที่เรียนด้วยความสนุกสนาน ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์ในบริบทต่าง ๆ ทำให้เข้าใจและจดจำได้ดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความเหมาะสมในการสอนนักเรียนระดับประถมศึกษา ครูควรสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยนำกิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ เกม เพลง นิทานหรือบทบาทสมมติมาใช้ในการจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้รับความรู้ เกิดความสนุกสนาน และสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

5.3.1.2 ควรเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้นเพื่อความคงทนในการจดจำ คำศัพท์ของนักเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาทักษะด้านการฟังและการพูดโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทางเปรียบเทียบกับการใช้เทคนิคการสอน โดยใช้นิทานหรือบทบาทสมมติ

5.3.2.2 ควรศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในระดับชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คำพันธ์ แสนสุข. (2556). *การศึกษาการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง* โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรรทองในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- จรงค์ ชาววาปี. (2556). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและแบบปกติ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ชฎาพร อภิวุฒิชัย. (2554). *ผลของการใช้วีดิทัศน์ ประกอบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- ซัซรี่ บุนนาค. (2561). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564-2568. ใน *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2* (น. 238). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชุติมา แซ่ตั้ง. (2557). *การศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 5(1), 21-32.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2534). *เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชีริน ชุมวรฐายี. (2557). *ประสิทธิผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ณภัทริน เกาพาน และคณะ. (2554). *การศึกษาผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนธีรภาดาเทคโนโลยี จังหวัดร้อยเอ็ด*. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; ว.มร.ม.*, 6(3), 57-66.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ณัฐวราพร เปลียนปราน, และสุทัศน์ นาคจัน. (2558). การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งน้อย อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิชาการฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8(2), 1672-1684.
- ณิชากร พลเยี่ยม. (2555). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (BBL) (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ธนิตา วัชรพิชิตชัย. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- นวพร ชลารักษ์. (2559). สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 10(20), 130-141.
- บีบีซีเวิลด์นิวส์ออนไลน์. (2561, 5 พฤศจิกายน). ทำไมคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยจึงแย่มาติดกัน 8 ปีที่แล้ว. บีบีซีเวิลด์นิวส์ออนไลน์. สืบค้นจาก <https://www.bbc.com/thai/thailand-46093794>
- ปัทิตตา ดิวังค์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- ปองรัตน์ ศรีสืบ, และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2553). การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส. *Princess of Naradhiwas University Journal*, 2(3), 84-98.
- พระมหาสมัคร มหาวิโร. (2559). ความสำคัญของภาษาอังกฤษในประชาคมอาเซียน. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร*, 7(1), 170-180.
- พิมพ์ อัมเฟิลปี. (2553). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พิรุณรักษ์ พลหล้า. (2558). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ภัทรวดี ปันติ. (2558). ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ภานุพันธ์ ภัคดี. (2550) การพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไร่วิทยา อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- มณี แก้วมณี. (2554). ผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหัวกระสังข์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา.
- ยุวดี จิต โกลศล. (2559). การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอาเซียนในระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 12(1), 167-199.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัท สิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน).
- วรรณรี คำปัญญา. (2558). การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วารุณี สิริ, และอภิราตี จันทร์แสง. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิโรจน์ ประรัมย์. (2561). ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- ศิรินิรันดร์ ชันษา. (2555). การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคนิม โมนิคส์ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรธานี, อุตรธานี.
- ศิริพร พละโชติ, และอดิสร เนาวนนท์. (2561). การศึกษาความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. วารสารราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 16(3), 81-89.
- ศุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาลย์. (2559). การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความสามารถ ด้านการฟังภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (*The Total Physical Response: TPR*) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบพลึง จังหวัดลำปาง (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- สมเด็ย เกตุอินทร์ และคณะ. (2560). กลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. วารสารการวิจัยกาสะลองคำ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 11(1), 43-55.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สิริวิภา จอกลบ. (2553). ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุพินดา คำเสน. (2560). การพัฒนาการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ TPR (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุภาวดี ชันบุญ. (2556). ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- โสพล จันทรฤทธิ. (2553). การเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือตามเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ (STAD) กับกิจกรรมการเรียนตามคู่มือครู (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- หวนอาชีวะหิมะ กาเจ. (2558). การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์สาระภาษาอาหารบ โดยใช้นาซิด สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกาตอง (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา.
- หญิงนิต ธิ หลือ อี. (2556). การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นคร โยจินันท์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อดิเรก คำเป็กเครือ. (2555). การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ ที่เรียน โดยการใช้กิจกรรมการสอนศัพท์ที่หลากหลาย (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- อัทธนี สัมพันธ์. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ในกลุ่ม 1,000 คำแรกของรายการคำศัพท์พื้นฐาน (GSL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- Asher, J. (1982). *Learning Another Language Throuh Actions: The Complete Teacher's Guidebook*. Los Gatos, California: Sky Oaks Productions, Inc.
- Bravo, M. A., Hiebert, E. H., & Pearson, P. D. (2007). Tapping The Linguistic Resources Of Spanish–English Bilinguals: The Role Of Cognates In Science. In R. K. Wagner, A. E. Muse, & K. R. Tannenbaum (Eds.), *Vocabulary Acquisition: Implications For Reading Comprehension* (pp.140–156). New York: Guildford Press.
- Cambridge international dictionary of English*. (1995). London: Cambridge University Press.
- Concise Oxford English Dictionary*. (2008). New York: Oxford University Press.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Griffith, P. C. (2015). *Smile 2 หนังสือเรียนรายวิชาขั้นพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: บริษัท สิริวัฒนาอินเตอร์พรีนซ์ จำกัด (มหาชน).
- Holleny, L. (2012). *The Effectiveness Of Total Physical Response Storytelling For Language Learning With Special Education Students*. Retrieved from <https://rdw.rowan.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1196&context=etd>
- Ilwana, N. (2010). *The Effectiveness Of Total Physical Response (Tpr) To Enhance Students' Vocabulary Mastery (An Experimental Study At The Seventh Grade Of Smp Negeri 3 Ajibarang) In Academic Year 2009/2010*. Retrieved from [https://www.semanticscholar.org/paper/The-Effectiveness-Of-Total-Physical-Response\(Tpr\)To-Ilwana/251714a8e85634b6ff85a7c2f379fac1447667c4](https://www.semanticscholar.org/paper/The-Effectiveness-Of-Total-Physical-Response(Tpr)To-Ilwana/251714a8e85634b6ff85a7c2f379fac1447667c4)
- Krashen, S.D. (1981) *Second Language Acquisition And Second Language Learning*. New York: Pergamon.
- Likert, R. (1987). *New patterns of management*. New York : McGraw-Hill.
- Mahmud, M. (2018). *The Effectiveness Of Total Physical Response In The Teaching Speaking Skill. Institut Agama Islam Darussalam (IAIDA) Blokagung Banyuwangi*. Retrieved from <https://ejournal.iaida.ac.id/index.php/darussalam/article/view/228/201>
- Nation, I.S.P. (1990). *Teaching and Learning Vocabulary*. Newbury House: New York.
- Oiler et al. (1979). *Language Test at School: A pragmatic Approach*. London: Longman.
- Qiu, Y. (2016). *Research On The Application Of Total Physical Response Approach To Vocabulary Teaching In Primary Schools*. Retrieved from https://ijac.org.uk/images/frontImages/gallery/Vol_5_No_7/3_18-24.pdf
- Sariyati, I. (2013). *The Effectiveness Of TPR (Total Physical Response) Method In English Vocabulary Mastery Of Elementary School Children*. Retrieved from www.ejournal.undip.com
- Schmitt, N. (2008). *Vocabulary in Language Teaching: Cambridge Language Education*. Cambridge: Cambridge University press.
- Scott, W. A., & Ytreberg, L. H. (1990). *Teaching English to children*. London: Longman.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษ์กุล อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระบบสองภาษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต
2. น.อ.หญิง.ผศ.ดร.ฉายศรี ฉายากุล อาจารย์กองวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กองการศึกษา โรงเรียนนายเรืออากาศ นวมินทกษัตริยาธิราช
3. นางสาวลักขณา ทองใส หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสีวลี

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1
รหัสวิชา อ 12101	ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ	
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 1 Back to school		จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What have you got in your school bag?		เวลา 2 ชั่วโมง
วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR-Object)		

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดชั้นปี

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 2. ระบุดัชนีและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง

4. ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ โครงสร้างประโยคคำถามและคำตอบ What have you got in your school bag? I've got(noun)..... การใช้ article a/an ทำให้ผู้เรียนสามารถพูด/เขียนเพื่อถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ของตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่น ๆ

3. ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

- อ่านออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ได้
- พูด/เขียนถาม-ตอบเกี่ยวกับชื่อเรียกของอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ได้
- ใช้ article a/an ได้ถูกต้อง
- เล่นเกมและร้องเพลงภาษาอังกฤษตามที่กำหนดได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- คำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ
- คำศัพท์ และบทสนทนาที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน
 - A: What have you got in your school bag?
 - B: I've got _____.
- คำศัพท์ และประโยคที่ใช้ในการพูด เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน
- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม
- การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย
- ใฝ่เรียนรู้

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นสาธิต (Demonstration)

1. ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
2. ครูทบทวนตัวอักษร A-Z โดยให้นักเรียนทั้งชั้นพูดหรือร้องเพลง ABC
3. ครูเดินไปที่โต๊ะเรียนแถวหน้า แล้วชูดินสอของนักเรียนคนหนึ่ง แล้วถามทั้งชั้น

Teacher: What's this?

Students: It's a pencil.

Teacher: And what's this? (ชูไม้บรรทัด)

Students: It's a ruler.

Teacher: Very good.

4. ครูบอกนักเรียนว่า ในชั่วโมงต่อไปนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ และสิ่งของในห้องเรียน รวมทั้งได้ฝึกสนทนาเพื่อถาม-ตอบเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้
5. ครูแนะนำสิ่งของต่าง ๆ ภายในห้อง เช่น scissors, crayons, a school bag, an eraser, a book

ขั้นลังเล (Hesitation)

6. ครูให้นักเรียนแสดงท่าทางด้วยตนเองโดยครูไม่สาธิตให้นักเรียนดู เช่น ครูออกคำสั่งว่า "Open your book." ครูไม่ทำท่าทางเปิดหนังสือ

ขั้นทดสอบ (Test)

7. ครูให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ละคน เช่น ครูออกคำสั่งว่า "point a pencil, open your book, hit a desk." นักเรียนทำท่าทางชี้ดินสอ เปิดหนังสือ และตีโต๊ะเรียน

ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ (Novelty)

8. ครูออกคำสั่งใหม่ๆ เพื่อดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไรกับคำสั่ง เช่น ครูออกคำสั่งว่า "walk to a desk." นักเรียนทำท่าทางเดินไปที่โต๊ะเรียน

ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

9. ครูให้นักเรียนออกมาพูดคำสั่งหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เพื่อน ๆ แสดงท่าทางตามคำสั่ง ตัวอย่างการจัดประสบการณ์ข้างต้นนี้เป็นการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย และการสอบแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ ซึ่งการนำเอาสิ่งของมาใช้แสดงร่วมกับ

การแสดงท่าทางทำให้สามารถเพิ่มคำศัพท์ในการสอนได้มากกว่าเดิม และสามารถใช้ประโยคได้ยาวและซับซ้อนมากขึ้น เช่น These are two red pencils.

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นสาธิต (Demonstration)

1. ครูและนักเรียนทักทายกันในชั้นเรียน และทบทวนสิ่งที่ได้เรียนในชั่วโมงที่ 1
2. ครูทบทวนคำศัพท์หมวดอุปกรณ์การเรียนของบทเรียนที่ผ่านมาโดยการแสดงสิ่งของต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนระบุให้ถูกต้อง
3. ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยแสดงท่าทางให้นักเรียนดูและฟัง เช่น pencil case, ruler, notebook, desk, table
4. ครูให้นักเรียนเปิดหนังสือหน้า 7 พร้อมอธิบายโครงสร้างการใช้ I've got ____.
ตัวอย่างที่ 1 I've got a ruler.
I've got a pencil case.
I've got a notebook.
5. ครูแสดงท่าทางประกอบตามความหมายของศัพท์ให้นักเรียนดูและฟัง

ขั้นลังเล (Hesitation)

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน
2. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมาหน้าชั้นเรียนแล้วสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตามโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว และให้นักเรียนแสดงท่าทางตามที่เพื่อนบอก และในขณะเดียวกันเพื่อนพูดคำศัพท์ให้นักเรียนอีกคนหนึ่งทำตามโดยการแสดงท่าทาง เช่น
I've got a ruler.
I've got a book.
I've got a pair of scissors.

ขั้นทดสอบ (Test)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ครูให้หัวหน้ากลุ่มพูดประโยคสั้น ๆ โดยการแสดงท่าทางให้เพื่อนดู แล้วนักเรียนนำมาพูดซ้ำ เช่น
I've got a ruler.

I've got a book.

I've got a pair of scissors.

ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

1. ครูให้นักเรียนนำประโยชน์ต่างๆมาพูดต่อกันพร้อมแสดงท่าทางประกอบ เช่น

Teacher: Open your school bag. What have you got in your school bag?

Student: I've got _____. (a book, a crayon, a pencil, an eraser, a pair of scissors.)

ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม stop at five คือ ให้นักเรียนจับมือประสานกันเป็นวงกลมแล้วให้นักเรียนนับ one two three four ไม่ต้องนับ five โดยให้ปรบมือแทนนับ five คนที่ทำผิดกติกาให้พูดเลียนแบบประโยค โดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้วนำมาพูดให้เพื่อนฟัง

ตัวอย่างที่ 1 A นับ five

A: แสดงเป็นกระดาษ A พูดว่า

I've got two pencils.

It's brown.

It's in my school bag.

2. ครูเริ่มให้นักเรียนนับ stop at five สลับกันไปเรื่อย ๆ โดยไม่ซ้ำคนเดิม สำหรับนักเรียนที่พูดไม่ได้ ครูให้พูดตามทีละประโยคหลาย ๆ ครั้งจนแน่ใจว่านักเรียนจำได้แล้ว ครูแสดงท่าทางประกอบให้นักเรียนดู หรือเพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้จับคู่สลับกันฝึกประโยคสั้น ๆ พร้อมแสดงท่าทางตามที่พูดจนเพื่อนสามารถทำได้

ตัวอย่างที่ 2

B: I've got a crayon. (ทำท่าทางชี้ไปที่สีเทียน)

C: It's on the table. (ทำท่าทางชี้ไปที่โต๊ะ)

3. หลังจากนั้นให้อาสาสมัครชายและหญิงออกมาหน้าชั้นเรียน กติกาไม่ให้พูดซ้ำกัน เริ่มจากอาสาสมัครชายพูดเลียนแบบพร้อมท่าทางประกอบการพูด จากนั้นให้อาสาสมัครหญิงทำเช่นเดียวกับอาสาสมัครชายแต่ไม่ให้ประโยคซ้ำกัน สลับกันไปเรื่อย ๆ ทำได้ถูกต้องสมบูรณ์ได้ 1 คะแนน จนฝ่ายหนึ่งได้คะแนนมากกว่าชนะเลิศ นักเรียนมีความสุขสนุกสนานมีความกระตือรือร้น

8. การวัดและการประเมินผล

8.1 การประเมินก่อนการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบทดสอบ

8.2 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบฝึกหัด
- สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในช่วงการทำกิจกรรม

8.3 การประเมินหลังการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบทดสอบ
- ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

8.4 การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน (รวบยอด)

- ประเมินการพูดถาม-ตอบชื่ออุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ
- ประเมินความสามารถในการเขียนตัวอักษรเพื่อประกอบเป็นคำศัพท์อุปกรณ์การเรียน
- ประเมินการร้องเพลง และการแสดงออกด้วยท่าทางประกอบเพลง
- ประเมินความสามารถในการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษในรูปคำ และประโยคต่าง ๆ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน Smile ป. 2
2. แบบฝึกหัด Smile ป. 2
3. Audio CD Smile ป. 2
4. บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค
5. อุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ

แบบทดสอบท้ายบทเรื่อง Back to school

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 10 ข้อ

คำชี้แจง: ดูรูปภาพแล้วให้กาเครื่องหมาย ✕ ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1.

- a. a book
- b. a pencil
- c. an eraser

2.

- a. a notebook
- b. a pencil case
- c. a pen

3.

- a. a table
- b. a chair
- c. a crayon

4.

- a. a ruler
- b. a pen
- c. a chair

5.

- a. a ruler
- b. a school bag
- c. a pencil

6.

- a. a pair of scissors
- b. a chair
- c. a pencil

7.

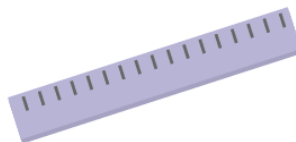
- a. a table
- b. a pencil case
- c. a cupboard

8.

- a. a book
- b. a school bag
- c. a chair

9.

- a. a pen
- b. an eraser
- c. a ruler

10.

- a. a school bag
- b. a table
- c. a pencil case

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1
รหัสวิชา อ 12101	ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ	
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 2 At home		จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง In our house		เวลา 2 ชั่วโมง
วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR-Picture)		

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดชั้นปี

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 2. ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่ายๆ

ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง

4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่ายๆ ที่มี

ภาพประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดย

การพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ

อาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับห้องเรียนต่าง ๆ ภายในบ้านพักอาศัย โครงสร้างประโยคบอกเล่า He is /She is in the ...(room) ... ประโยคคำถามและคำตอบที่ผู้เรียนสามารถระบุห้องภายในบ้านที่ผู้ใดผู้หนึ่งอยู่ในนั้น ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

3. ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

- อ่านออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับบ้านพักที่อยู่อาศัยได้
- พูด และเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับห้องต่าง ๆ ภายในบ้านพักที่อยู่อาศัยได้
- พูดบทสนทนาเพื่อถาม และให้ข้อมูลเกี่ยวกับห้องต่าง ๆ ภายในบ้านได้
- ฟัง และระบุภาพได้ถูกต้อง
- เล่นเกมและร้องเพลงภาษาอังกฤษตามที่กำหนดได้

4. สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- Verb to be

และโครงสร้างประโยค Subject + Verb to be + in(room).....

เช่น He is /She is in the kitchen.

- คำ กลุ่มคำ และความหมายเกี่ยวกับห้องต่าง ๆ ภายในบ้านพักที่อยู่อาศัย
- คำศัพท์และบทสนทนาที่ใช้ถาม และให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลในบ้าน

เช่น A: Where is Mum?

B: She is in the bathroom.

- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษ และการเล่น

เกม

- การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

5.2 ความสามารถในการคิด

- ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย
- มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นสาธิต (Demonstration)

1. ครูทักทายนักเรียนในห้องเรียน และนักเรียนทักทายครูโดยพร้อมเพรียงกัน
2. นักเรียนทบทวนคำศัพท์อุปกรณ์การเรียน ตามที่ได้เรียนมาในแผนฯที่ 1
3. ครูหยิบบัตรภาพขึ้นมา แล้วถามทั้งชั้น

Teacher: What's this?

Students: It's a house.

Teacher: How many rooms are there in the house?

Students: 3, 4, 5, many, I don't know.....

Teacher: Very good.

4. ครูบอกนักเรียนว่า วันนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องบ้าน และห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน
5. นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้เดิมก่อนการเรียน (English Pre-Test) ครูบันทึกคะแนนของนักเรียนเพื่อคูพัฒนาการ (ไม่ถือเป็นคะแนนเก็บ)

ขั้นลังเล (Hesitation)

6. ครูหยิบบัตรภาพคำศัพท์ เช่น dining room, living room, bathroom, kitchen, bedroom ขึ้นมาทีละภาพ พร้อมทั้งอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟังทีละคำ

7. นักเรียนดูบัตรคำที่ครูชูขึ้นทีละคำ อ่านออกเสียงตามครูทีละคน แล้วอ่านออกเสียงคำศัพท์ทั้ง 5 พร้อม ๆ กัน

ขั้นทดสอบ (Test)

8. ครูสุ่มตัวอย่างนักเรียน 4 คนให้ยืนขึ้นอ่านทีละคน (1 คนอ่านทั้ง 5 คำศัพท์)
9. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยเสียง b โดยครูเปิด CD/track 16 ให้นักเรียน

ฟัง 2-3 แล้วฝึกออกเสียงตาม CD พร้อมกัน แล้วครูถามนักเรียนว่าคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้น ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรใด ออกเสียงว่าอย่างไร (bathroom, bedroom)

ขั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

10. ครูให้นักเรียนฝึกการตั้งคำถามด้วย Where's และตอบด้วยการเล่นเกมเปลี่ยนคู่ โดยวิธีการเล่นดังต่อไปนี้

- 1) นักเรียนวาดภาพห้องภายในบ้าน 1 ห้อง หรืออาจตัดจากนิตยสารต่าง ๆ หรือ magazines แล้วนำภาพไปหน้าผู้ชาย 1 คน หรือผู้หญิงติดบนภาพนั้น แล้วพับใส่ในกระเป๋าเสื้อ
- 2) ครูจัดคู่เล่นเป็นคู่ ๆ โดยให้คนหนึ่งยืนอยู่ตรงกลางโดยไม่มีคู่ (ยืนอยู่บนเก้าอี้สูง)
- 3) เมื่อคนที่ไม่มีคู่ออกคำสั่ง "เปลี่ยนคู่" ทุกคนต้องวิ่งไปเปลี่ยนคู่กับคนอื่นที่ไม่ใช่คู่เดิมของตนเอง แล้วเริ่มบทสนทนาถาม-ตอบกัน ดังนี้

Amy: Where's he?

(เอมีรูปภาพผู้ชาย 1 คน ซึ่งอยู่ในห้องน้ำ)

Dan: He's in the bathroom.

Where's she?

(แดนรูปภาพผู้หญิง 1 คน ซึ่งอยู่ในห้องรับประทานอาหาร)

Amy: She's in the dining room.

หมายเหตุ: ในขณะที่ทุกคนวิ่งไปเปลี่ยนคู่ คนที่ไม่มีคู่และออกคำสั่งแล้ว ต้องวิ่งไปแข่งคู่กับคนอื่น ๆ ด้วย สุดท้ายคนที่ไม่มีคู่คนใหม่ต้องเป็นคนที่ออกคำสั่ง "เปลี่ยนคู่" เหมือนคนแรก

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นสาธิต (Demonstration)

1. นักเรียนดูภาพประกอบในหนังสือเรียน หน้า 18 ข้อ 5 Listen and sing. ครูถามนักเรียนว่า เห็นใครบ้างในภาพ

Teacher: Who do you see on page 18?

Students: Mother, father, brother, sister.

Teacher: Excellent!

2. ครูบอกนักเรียนว่า วันนี้เราจะมาฝึกร้องเพลง In our house แต่ก่อนอื่นขอให้ดูเนื้อเพลง ให้เข้าใจครูเขียนคำว่า “house” และ “home” แล้วอธิบายถึงความแตกต่างของคำศัพท์ทั้ง 2 ดังนี้

house = บ้าน ที่มีความหมายเพียงวัตถุสิ่งของ เป็นอิฐหรือไม้

home = บ้าน ที่มีความรักและความอบอุ่นอยู่ภายใน

3. นักเรียนคัดลอกคำลงในสมุดของตนเอง จากนั้นอ่านเนื้อเพลงตามครูทีละประโยค แล้วช่วยกัน อธิบายความหมาย ครูเปิด CD/track 17 ให้นักเรียนฟังเพลง แล้วร้องตามให้ถูก จังหวะ โดยดู เนื้อเพลงในหนังสือเรียนประกอบแล้วช่วยกันปรบมือให้เข้าจังหวะ พร้อมกับทำท่าประกอบตามเนื้อเพลง

In our house

Where's Mum? She's in the kitchen.

In the kitchen. She's cooking, cooking, cooking!

Where's Dad? He's in the bathroom.

In the bathroom. He's washing, washing, washing!

Where's my brother? He's in the bedroom.

In the bedroom. He's sleeping, sleeping, sleeping!

Where's my sister? She's in the dining room.

In the dining room. She's eating, eating, eating!

นักเรียนทำท่าปรุงอาหาร

นักเรียนทำท่าอาบน้ำ

นักเรียนทำท่านอนหลับ

นักเรียนทำท่ากินอาหาร

ขั้นลึกลง (Hesitation)

4. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ช่วยกันแต่งเพลงขึ้นใหม่ โดยใช้ทำนองเดิม แต่เปลี่ยนชื่อห้อง และคำกริยา ครูใช้เวลา 10 นาที จากนั้นแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

เช่น Where's Dang? She's in the living room.
 In the living room. She's playing, playing, playing!
 Where's Ben? He's in the bedroom.
 In the bedroom. He's dreaming, dreaming, dreaming!

นักเรียนทุกคนทำท่าทางประกอบการร้องเพลงด้วย

ขั้นทดสอบ (Test)

5. ครูชูภาพห้องครัว โดยมีตุ๊กตาหญิงอยู่หน้าภาพ แล้วถามนักเรียนว่า

Teacher: Where's Mum?
 Students: She's in the kitchen.
 Teacher: Very good!

ครูอธิบายนักเรียนว่า การที่จะถามว่าใครอยู่ที่ไหน เราสามารถตั้งคำถามด้วย

โครงสร้างดังนี้

Where's(person).....? e.g. Where's Somsri?	(รูปเต็มของ Where's คือ Where is)
---	-----------------------------------

และในการตอบคำถาม เราสามารถใช้รูปประโยค ดังนี้

She's in(room)..... e.g. She's in the garden.	(รูปเต็มของ She's คือ She is)
--	-------------------------------

นักเรียนสามารถดูรูปแบบตัวอย่างการถาม-ตอบในหนังสือเรียน หน้า 19 ข้อ 7 Ask and answer. โดยครูให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

Students: Where's Mum? She's in the kitchen.

ชั้นออกคำสั่งใหม่ ๆ (Novelty)

6. ครูอธิบายการใช้ Verb to “be” ซึ่งเป็นพื้นฐานไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ ดังนี้
ครูเขียนบนกระดาน พร้อมอธิบายว่า Verb to “be” แปลว่า “เป็น, อยู่, คือ” ได้แก่ is, am, are

“is” ใช้กับประธานเอกพจน์ เช่น She is a girl./He is in the bathroom.

“are” ใช้กับประธานพหูพจน์ เช่น They are in the classroom./

We are in the classroom. etc.

ชั้นสลับบทบาท (Role-Reversal)

7. ให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ Jigsaw โดยวิธีการเล่นมีดังนี้

1) ครูหากระดาษสีแข็งๆ มา 5 สี ตัดให้เป็นรูปหัวใจ 5 ดวงโตๆ (ดวงละ 1 สี)

2) ครูวาดรูปห้องต่าง ๆ ในบ้านทั้ง 5 ห้อง ได้แก่ ห้องรับประทานอาหาร ห้องนอน ห้องครัว ห้องนั่งเล่น และห้องน้ำ ลงในกระดาษรูปหัวใจ หรืออาจหาภาพตามนิตยสาร แล้วนำไปติดหัวใจหัวใจละ 1 ภาพก็ได้ เมื่อทาสีแล้ว จึงตัดหัวใจแต่ละดวงออกเป็นชิ้นๆ ประมาณ 7-8 ชิ้น

2) นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน จากนั้นครูแจกชิ้นส่วนหัวใจให้นักเรียน กลุ่มละ 1 สี นักเรียนต้องพยายามต่อชิ้นส่วนให้เป็นรูปหัวใจก่อน จึงจะทราบว่าห้องอะไร กลุ่มใดสามารถต่อภาพได้เสร็จเป็นกลุ่มแรก และบอกคำศัพท์ได้ถูกต้องถือว่าเป็นผู้ชนะ

8. ครูถามความคิดเห็นของนักเรียนว่าใน 5 ห้อง ได้แก่ dining room, living room, bathroom, kitchen และ bedroom ใครชอบห้องใดมากที่สุด จากนั้นให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มออกความคิดเห็นว่า ทำไมจึงชอบห้องนั้นมาก โดยส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

เช่น กลุ่มที่ 1: We like the kitchen. We love to cook and eat.

กลุ่มที่ 5: พวกผมชอบ living room มากที่สุดครับ เพราะเป็นที่ที่พวกผมได้พักผ่อน ดูโทรทัศน์ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ และคุยโทรศัพท์กับเพื่อนๆ

หมายเหตุ: บางกลุ่มสามารถนำเสนอเป็นภาษาไทยก็ได้ เพราะครูต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนคิดเป็น

8. การวัดและการประเมินผล

7.1 การประเมินก่อนการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบทดสอบ

7.2 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบฝึกหัด

- สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในช่วงการทำกิจกรรม

8.3 การประเมินหลังการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบทดสอบ
- ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

8.4 การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน (รวบยอด)

- ประเมินการพูดถาม-ตอบ ชื่อห้องต่าง ๆ ภายในบ้านพักที่อยู่อาศัย
- ประเมินความสามารถในการเขียนตัวอักษรเพื่อประกอบเป็นคำศัพท์ห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน
- ประเมินความสามารถในการสนทนาโต้ตอบ เพื่อให้ข้อมูลของบุคคลกับห้องที่อยู่
- ประเมินการร้องเพลง และการแสดงออกด้วยท่าทางประกอบเพลง
- ประเมินความสามารถในการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษในรูปคำ และประโยคต่าง ๆ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน Smile ป. 2
2. แบบฝึกหัด Smile ป. 2
3. Audio CD Smile ป. 2
4. บัตรภาพ แถบประโยค
5. เกมเปลี่ยนคู่
6. เกมต่อภาพ (Jigsaw)

แบบทดสอบท้ายบทเรื่อง At home

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 10 ข้อ

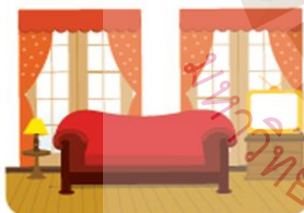
คำชี้แจง: ดูรูปภาพแล้วให้กาเครื่องหมาย ✕ ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1.

- a. a dining room
- b. a bedroom
- c. a kitchen

2.

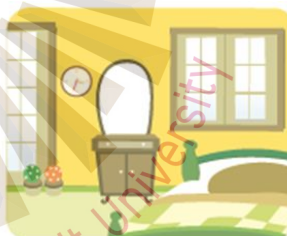
- a. a kitchen
- b. a bathroom
- c. a living room

3.

- a. a kitchen
- b. a dining room
- c. a living room

4.

- a. a bathroom
- b. a living room
- c. a bedroom

5.

- a. a dining room
- b. a bathroom
- c. a bedroom

6.

Where is Dad?

- a. He's in the bathroom.
- b. He's in the kitchen.
- c. He's in the living room.

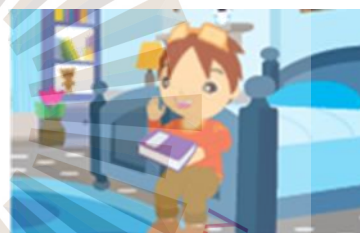
7.

Where is my sister?

- a. She's in the bathroom.
- b. She's in the kitchen.
- c. She's in the living room.

8.

Where is my brother?

- a. He's in the dining room.
- b. He's in the kitchen.
- c. He's in the bedroom.

9.

Where is Mum?

- She's in the bathroom.
- She's in the kitchen.
- She's in the living room.

10. รูปภาพแล้วตอบคำถาม

	✓	✗
Mum		
Grandpa		
Grandma		
Uncle		

My uncle is in the _____.

- bedroom
- kitchen
- living room

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1
รหัสวิชา อ 12101	ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ	
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 3 About me	จำนวน 2 ชั่วโมง	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Body	เวลา 2 ชั่วโมง	
วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR-Body)		

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดชั้นปี

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ตัวชี้วัด
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง
 2. ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ

ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง
4. ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ ที่มี

ภาพประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด
2. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
 4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

- ตัวชี้วัด
1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

- ตัวชี้วัด
1. พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายภายนอก โครงสร้างประโยคบอกเล่า เพื่อบรรยายลักษณะของบุคคล เช่น She's got black hair and blue eyes. ลักษณะภายนอกของบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น blond hair, brown eyes ฯลฯ คำนามพหูพจน์ การออกเสียง [s] ท้ายคำนามพหูพจน์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

การพูดประโยคคำสั่ง คำขอร้องง่าย ๆ และการปฏิบัติตาม เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) การออกเสียงและการสะกดคำศัพท์ เป็นทักษะการสื่อสารขั้นพื้นฐานที่สำคัญ เป็นการเพิ่มพูนคลังคำศัพท์ เป็นประโยชน์และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสนทนาสื่อสารใน หัวข้อเรื่องอื่น ๆ นักเรียนจำเป็นต้องศึกษาคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างทางภาษาคด้วยวิธีการสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response Method) เพื่อจะช่วยให้สามารถ สื่อสาร ได้อย่างถูกต้อง

3. ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟังได้
2. พูดประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องง่าย ๆ ได้
3. บอกคำศัพท์อวัยวะต่าง ๆ ได้จากภาพหรือของจริงได้ถูกต้อง
4. อ่านออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง
5. จับคู่บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ที่ฟังได้ถูกต้อง
6. เลือกตัวอักษร/เขียนคำศัพท์/ระบุภาพตรงตามความหมายของคำได้ถูกต้อง

ชั่วโมงที่ 2

1. ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟังได้
2. พูดประโยคคำสั่งและประโยคขอร้องง่าย ๆ ได้
3. บอกคำศัพท์ที่อวัยวะต่าง ๆ ได้จากภาพหรือของจริงได้ถูกต้อง
4. อ่านออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง
5. จับคู่บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ที่ฟังได้ถูกต้อง
6. วาดภาพเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) และเขียนคำศัพท์ได้

ถูกต้อง

7. เลือกตัวอักษร/เขียนคำศัพท์/ระบุภาพตรงตามความหมายของคำได้ถูกต้อง

4. ตารางเรียนรู้

ตารางการเรียนรู้แกนกลาง

ชั่วโมงที่ 1

คำศัพท์ทบทวน

คำศัพท์ใหม่

head, eye, nose, mouth, ear, touch, show

โครงสร้างทางภาษา

Touch your..., please.

Point to your..., please.

หน้าที่ทางภาษา

การปฏิบัติตามคำสั่ง ใช้ประโยคคำสั่ง/คำขอร้องง่าย ๆ

การบอกอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body)

ชั่วโมงที่ 2

คำศัพท์ทบทวน

eye, ear, mouth, nose, head, touch, show

คำศัพท์ใหม่

hair, arm, hand, leg, foot, put, shake

โครงสร้างทางภาษา

Put your + parts of body + on your + parts of body, please.

Shake your + parts of body, please.

หน้าที่ทางภาษา

การปฏิบัติตามคำสั่ง ใช้ประโยคคำสั่ง/คำขอร้องง่าย ๆ

การบอกอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

5.2 ความสามารถในการคิด

- ทักษะการคิดวิเคราะห์

- ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ซื่อสัตย์สุจริต

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

Warm up (5 นาที)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ให้นักเรียนเล่นเกมจิกซอว์ แข่งขันประกอบภาพส่วนต่าง ๆ ของใบหน้า คือ ภาพ head, eye, nose, mouth และ ear

Presentation (15 นาที)

2. ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ โดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response Method) ครูยืนตรงกลางห้อง และขอให้นักเรียนอาสาสมัคร 2 คน ออกมา ปฏิบัติตามคำสั่งให้เพื่อน ๆ ดู

3. ครูพูดประโยคคำสั่ง Stand up, please. พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบเป็นตัวอย่างทันที และให้สัญญาณแก่นักเรียนอาสาสมัครให้ปฏิบัติตาม โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย

4. จากนั้นครูพูดประโยคคำสั่ง Touch your head, please. พร้อมทั้งแสดงท่าทาง ประกอบเป็นตัวอย่างทันที นักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตาม โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย

5. หลังจากนั้นครูพูดประโยคคำสั่ง Sit down, please. พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ เป็นตัวอย่างทันที นักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตาม โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย

6. ทำเช่นนี้ 2 – 3 ครั้ง หรือเมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนเข้าใจหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้ แล้วครูจะพูดประโยคคำสั่ง โดยที่ไม่แสดงท่าทางสาธิต สังเกตว่านักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตามคำสั่งได้หรือไม่ ถ้านักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตามคำสั่งไม่ได้ ครูจะแสดงท่าทางสาธิตให้ นักเรียนดูอีกครั้ง

7. จากนั้นครูเปลี่ยนประโยคคำสั่งใหม่ ดังนี้

Stand up, please.

Touch your eyes, please.

Sit down, please.

Stand up, please.

Touch your nose, please.

Sit down, please.

Stand up, please.

Touch your mouth, please.

Sit down, please. Stand up, please.

Touch your ears, please.

Sit down, please.

ในแต่ละคำสั่ง ครูปฏิบัติตามขั้นตอนข้อที่ 3 – 6 และก่อนที่จะพูดประโยคคำสั่งใหม่ ครูจะทบทวนประโยคคำสั่งเก่า พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบทุกครั้ง และนักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตาม

8. จากนั้นครูจะพูดทบทวนประโยคคำสั่งทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ โดยการสุ่ม และนักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตาม

Practice (20 นาที)

9. เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูจะขอให้นักเรียนอาสาสมัครคนอื่น ออกมาพูดประโยคคำสั่ง พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ ให้ครูและเพื่อนในชั้นเรียนปฏิบัติตาม คนละ 1 คำสั่ง แล้วเปลี่ยนให้นักเรียนอาสาสมัครคนอื่นออกมาพูดประโยคคำสั่งบ้าง ระหว่างที่ทำการกรรม ครูพูดคำชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง และครูคอยสังเกตว่านักเรียนคนอื่น ปฏิบัติตามคำสั่งได้หรือไม่ และคอยให้ความช่วยเหลือ

10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อเล่นเกม Point to your..., please. โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาฟังว่าครูต้องการให้นักเรียนแสดงอวัยวะส่วนใดของ ร่างกาย แล้วให้นักเรียนชี้ไปที่อวัยวะดังกล่าว นักเรียนกลุ่มไหนทำถูกต้องจะได้คะแนน 2 คะแนน ถ้าทำไม่ถูกต้อง จะไม่ได้คะแนน และจะถูกลดคะแนนที่มีอยู่ ครั้งละ 1 คะแนน กลุ่มไหน ได้คะแนนถึง 10 คะแนน ก่อน เป็นผู้ชนะ จากนั้นครูจะชูบัตรคำศัพท์ อ่านออกเสียงแล้วสะกดคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านออกเสียง และสะกดตาม พร้อมทั้งติดบัตรคำศัพท์บนกระดาน ครูควรเน้นเรื่องการออกเสียงท้ายคำด้วย ปฏิบัติเช่นเดียวกันจนครบทุกคำ แล้วสลับไปเรื่อย ๆ

Teacher: Point to your ear, please.

Student: ชี้ไปที่หูของตนเอง

Teacher: Ear. E – a – r.

Students: Ear. E – a – r.

Teacher: Point to your mouth, please.

Student: ชี้ไปที่ปากของตนเอง

Teacher: Mouth. M – o – u – t – h.

Students: Mouth. M – o – u – t – h.

11. ครูให้นักเรียนจับคู่ แจกบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ Mini cards – Topic: Parts of body ให้นักเรียนคู่ละ 1 ชุด โดยครูอธิบายกติกาว่า ครูจะพูดคำศัพท์ที่ได้เรียนในชั่วโมงนี้พร้อม ทั้งสะกดคำศัพท์นั้น 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ที่ถูกต้อง คู่ไหนหาเจอ ก่อน ให้ยกมือขึ้น พูดออกเสียงคำศัพท์ แล้วสะกดคำศัพท์นั้นพร้อมกัน นักเรียนที่เหลือจะออก เสียงและสะกดคำศัพท์ตาม

นักเรียนคู่ที่จับคู่บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ได้ก่อน ถ้าสะกดคำศัพท์ถูกได้ 2 คะแนน ถ้าสะกดผิดหรือสะกดไม่ได้ นักเรียนคู่ต่อไปจะได้เป็นผู้ออกเสียงและสะกดคำศัพท์ ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคำ และสลับคำศัพท์ไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนจะคล่อง คู่ไหนได้คะแนนมากที่สุด เป็นผู้ชนะ

Teacher: Nose. N – o – s – e.

Student: Nose. N – o – s – e.

Teacher: Head. H – e – a – d.

Student: Head. H – e – a – d.

ครูบันทึกความถูกต้องของการอ่านออกเสียงคำศัพท์และการสะกดคำศัพท์ พูดคำ ชมเชยเมื่อนักเรียนออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ นักเรียน

Production (15 นาที)

12. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่ม A, B, C และ D ครูแจกบัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และบัตรสระภาษาอังกฤษพิมพ์เล็ก อย่างละ 1 ชุด พร้อมทั้งบัตรเปล่า เพื่อเขียนตัวอักษร หากคำศัพท์ใดมีตัวอักษรซ้ำ ให้นักเรียนทุกคน ครูอธิบายกติกาว่า ครูจะสุ่ม หยิบคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) ที่ได้เรียนในชั่วโมงนี้ที่ม้วนไว้ใน กล่องทึบ แสง จากนั้นครูพูดว่า Touch your..., please หรือ Point to your..., please แล้วให้ นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มแข่งกันสะกดคำศัพท์นั้น โดยใช้ตัวอักษรและบัตรสระภาษาอังกฤษพิมพ์ เล็กที่ได้รับมา

นักเรียนคนไหนของแต่ละกลุ่มสะกดคำศัพท์เสร็จก่อน ให้ยกมือขึ้น รอจนกว่าเพื่อนในกลุ่มจะสะกดคำศัพท์เสร็จทุกคน นักเรียนคนที่สะกดคำศัพท์ได้เร็วที่สุดและถูกต้องได้ 2 คะแนน นักเรียนคนที่สะกดคำศัพท์ได้ช้ากว่าและถูกต้องได้ 1 คะแนน นักเรียนคนที่สะกดคำศัพท์ผิดไม่ได้คะแนน

จากนั้นครูให้นักเรียนที่สะกดคำศัพท์เสร็จก่อนและถูกต้อง อ่านคำศัพท์และสะกดคำศัพท์ให้เพื่อนในกลุ่มออกเสียงตาม ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคำนักเรียนคนไหนของกลุ่ม ได้คะแนนมากที่สุด เป็นผู้ชนะ ครูเดินสังเกตว่านักเรียนคนอื่น ๆ สะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง หรือไม่ ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียน

13. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 Parts of body ให้นักเรียนเติมตัวอักษรภาษาอังกฤษในช่องว่างให้ถูกต้อง ครูบันทึกความถูกต้องให้คะแนนการสะกดคำศัพท์ของนักเรียน

Wrap up (5 นาที)

14. ครูและนักเรียน ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) โดยประโยค Touch your..., please. สลับกัน ไปมาอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นครูสุ่มนักเรียน 2 – 3 คน ออกมาพูดประโยคคำสั่งพร้อมทั้งแสดงท่าทาง ประกอบ ให้ครูและเพื่อนในชั้นเรียนปฏิบัติตาม คนละ 1 คำสั่ง

15. ครูให้นักเรียนบันทึกคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) ที่ได้เรียนในช่วงนี้ลงในสมุด

ชั่วโมงที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

Warm up (5 นาที)

1. ครูและนักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) โดยร้องเพลง Head shoulders knees and toes พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบเพลง โดยสัมผัสส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามเนื้อเพลงให้ถูกต้อง

2. จากนั้นทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) ที่เคยเรียนไปแล้ว ด้วยประโยค Touch your..., please. สลับกันไปมา โดยอาจเพิ่มความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ หรือ ทำท่าทางเพื่อหลอมนักเรียนด้วย เช่น Touch your eye, please. Touch your head, please. Presentation (15 นาที)

3. ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ โดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response Method) ครูยืนตรงกลางห้อง และขอนักเรียนอาสาสมัคร 2 คน ออกมา ปฏิบัติตามคำสั่งให้เพื่อน ๆ ดู

4. ครูพูดประโยคคำสั่ง Put your hand on your arm, please. พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบเป็นตัวอย่างทันที และให้สัญญาณแก่นักเรียนอาสาสมัครให้ปฏิบัติตาม โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย

5. จากนั้นครูพูดประโยคคำสั่ง Point to your hand, please. พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบเป็นตัวอย่างทันที นักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตาม โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย

6. หลังจากนั้นครูพูดประโยคคำสั่ง Shake your hand, please. พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบเป็นตัวอย่างทันที นักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตาม โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดอะไรเลย

7. ทำเช่นนี้ 2-3 ครั้ง หรือเมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนเข้าใจหรือปฏิบัติตามคำสั่งได้แล้ว ครูจะพูดประโยคคำสั่ง โดยที่ไม่แสดงท่าทางสาธิต สังเกตว่านักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตามคำสั่งได้หรือไม่ ถ้านักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตามคำสั่งไม่ได้ ครูจะแสดงท่าทางสาธิตให้นักเรียนดูอีกครั้ง

8. จากนั้นครูเปลี่ยนประโยคคำสั่งใหม่ ดังนี้

Put your hand on your hair, please.

Point to your hair, please.

Shake your hair, please.

Put your hand on your arm, please.

Point to your arm, please.

Shake your arm, please.

Put your hand on your leg, please.

Point to your leg, please.

Shake your leg, please.

Put your hand on your foot, please.

Point to your foot, please.

Shake your foot, please.

ในแต่ละคำสั่ง ครูปฏิบัติตามขั้นตอนข้อที่ 4-7 และก่อนที่จะพูดประโยคคำสั่งใหม่ ครูจะทบทวนประโยคคำสั่งเก่า พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบทุกครั้ง และนักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตาม

9. จากนั้นครูจะพูดทบทวนประโยคคำสั่งทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ โดยการสุ่ม และนักเรียนอาสาสมัครปฏิบัติตาม

Practice (20 นาที)

10. เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูจะขออนักเรียนอาสาสมัครคนอื่นออกมาพูดประโยคคำสั่งพร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ ให้ครูและเพื่อนในชั้นเรียนปฏิบัติตาม คนละ 1 คำสั่ง แล้วเปลี่ยนให้นักเรียนอาสาสมัครคนอื่นออกมาพูดประโยคคำสั่งบ้าง ระหว่างที่ทำกิจกรรม ครูพูดคำชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง และครูคอยสังเกตว่านักเรียนคนอื่น ปฏิบัติตามคำสั่งได้หรือไม่ และคอยให้ความช่วยเหลือ

11. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อเล่นเกม Shake your..., please. โดยให้นักเรียน แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาฟังว่าครูต้องการให้นักเรียนเขย่าอวัยวะส่วนใดของร่างกาย แล้วให้นักเรียนเขย่าอวัยวะดังกล่าว นักเรียนกลุ่มไหนทำถูกต้องจะได้คะแนน 2 คะแนน ถ้าทำไม่ถูกต้อง จะไม่ได้คะแนน และจะถูกลดคะแนนที่มีอยู่ ครั้งละ 1 คะแนน กลุ่มไหนได้คะแนนถึง 10 คะแนน ก่อน เป็นผู้ชนะ จากนั้นครูจะชูบัตรคำศัพท์ อ่านออกเสียงแล้วสะกดคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านออกเสียง และสะกดตาม พร้อมติดบัตรคำศัพท์บนกระดาน ครูควรเน้นเรื่องการออกเสียงท้ายคำด้วย ปฏิบัติเช่นเดียวกันจนครบทุกคำ แล้วสลับไปเรื่อย ๆ

Teacher: Shake your arm, please.

Student: เขย่าแขนของตนเอง

Teacher: Arm. A – r – m.

Students: Arm. A – r – m.

Teacher: Shake your hand, please.

Student: เขย่ามือของตนเอง

Teacher: Hand. H – a – n – d.

Students: Hand. H – a – n – d.

12. ครูให้นักเรียนจับคู่ แจกบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ Mini cards – Topic: Parts of body ให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด โดยครูอธิบายกติกาว่าครูจะพูดคำศัพท์ที่ได้เรียนในชั่วโมงนี้พร้อม ทั้งสะกดคำศัพท์นั้น 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนจับคู่บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ที่ถูกต้อง คู่ไหนหาเจอ ก่อน ให้อยกมือขึ้น พูดออกเสียงคำศัพท์ แล้วสะกดคำศัพท์นั้นพร้อมกัน นักเรียนที่เหลือจะออก เสียงและสะกดคำศัพท์ตาม

นักเรียนคู่ที่จับคู่บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ได้ก่อน ถ้าสะกดคำศัพท์ถูกได้ 2 คะแนน ถ้าสะกดผิดหรือสะกดไม่ได้ นักเรียนคู่ต่อไปจะได้เป็นผู้ออกเสียงและสะกดคำศัพท์ ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคำ และสลับคำศัพท์ไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนจะคล่อง คู่ไหนได้คะแนนมากที่สุด เป็นผู้ชนะ

Teacher: Hair. H – a – i – r.

Student: Hair. H – a – i – r.

Teacher: Foot. F – o – o – t.

Student: Foot. F – o – o – t.

ครูบันทึกความถูกต้องของการอ่านออกเสียงคำศัพท์และการสะกดคำศัพท์ พูดคำชมเชยเมื่อนักเรียนออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ นักเรียน

Production (15 นาที)

13. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่ม A, B, C และ D ครูแจกบัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่และบัตรสระภาษาอังกฤษพิมพ์เล็ก อย่างละ 1 ชุด พร้อมทั้งบัตรเปล่า เพื่อเขียนตัวอักษร หากคำศัพท์ใดมีตัวอักษรซ้ำ ให้นักเรียนทุกคน ครูอธิบายกติกาว่า ครูจะสุ่ม หยิบคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) ที่ได้เรียนในชั่วโมงนี้ที่ม้วนไว้ใน กล่องทึบ แสง จากนั้นครูพูดว่า Shake your..., please หรือ Point to your..., please แล้วให้ นักเรียนแต่ละคน ในกลุ่มแข่งกันสะกดคำศัพท์นั้น โดยใช้ตัวอักษรและบัตรสระภาษาอังกฤษพิมพ์ เล็กที่ได้รับมา

นักเรียนคนไหนของแต่ละกลุ่มสะกดคำศัพท์เสร็จก่อน ให้อยกมือขึ้น รองนกว่าเพื่อนในกลุ่มจะสะกดคำศัพท์เสร็จทุกคน นักเรียนคนที่สะกดคำศัพท์ได้เร็วที่สุดและถูกต้องได้ 2 คะแนน นักเรียนคนที่สะกดคำศัพท์ได้ช้ากว่าและถูกต้องได้ 1 คะแนน นักเรียนคนที่สะกดคำศัพท์ผิด ไม่ได้คะแนน

จากนั้นครูให้นักเรียนที่สะกดคำศัพท์เสร็จก่อนและถูกต้อง อ่านคำศัพท์และสะกด คำศัพท์ ให้เพื่อนในกลุ่มออกเสียงตาม ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคำ นักเรียนคนไหนของ กลุ่มได้ คะแนนมากที่สุด เป็นผู้ชนะ ครูเดินสังเกตว่านักเรียนคนอื่น ๆ สะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง หรือไม่ ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียน

14. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 Parts of body ให้นักเรียนเติมตัวอักษรภาษาอังกฤษในช่องว่างให้ถูกต้อง ครูบันทึกความถูกต้องให้คะแนนการสะกดคำศัพท์ของนักเรียน

15. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 3 Parts of body ให้นักเรียนเลือกเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ใ้รูปภาพให้ถูกต้อง ครูบันทึกความถูกต้องให้คะแนนการจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ

16. ครูให้นักเรียนแต่ละคนทำ Mini Poster ในหัวข้อคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) ที่ได้เรียนไปแล้วในชั่วโมงนี้และชั่วโมงที่แล้ว โดยให้นักเรียนวาดรูปและระบายสีให้สวยงาม พร้อมทั้งเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อกำกับภาพด้วย ครูบันทึกความ ถูกต้อง โดยการให้คะแนนความสัมพันธ์ของรูปภาพและคำศัพท์

Wrap up (5 นาที)

17. ครูและนักเรียน ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) โดยใช้ประโยคคำสั่งที่ได้เรียนมาในชั่วโมงนี้ พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ

18. ครูให้นักเรียนบันทึกคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Parts of body) ที่ได้เรียนในชั่วโมงนี้ลงในสมุด

8. การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้อง
2. ประเมินความถูกต้องของการพูดประโยคคำสั่ง
3. ประเมินความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำศัพท์และการสะกดคำศัพท์
4. ตรวจสอบความถูกต้องในการทำใบงานที่ 1 และบันทึกคะแนน
5. ตรวจสอบความถูกต้องในการทำ Mini Poster และบันทึกคะแนน
6. ตรวจสอบความถูกต้องในการทำใบงานที่ 2 – 3 และบันทึกคะแนน

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. หนังสือเรียน Smile ป. 2
2. แบบฝึกหัด Smile ป. 2
3. ภาพจิ๊กซอว์ส่วนต่าง ๆ ของใบหน้า คือ ภาพ head, eye, nose, mouth และ ear

4. บัตรคำศัพท์ Topic: Parts of body; head, eye, nose, mouth, ear
5. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ Mini cards – Topic: Parts of body
6. ตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่คนละ 1 ชุด และบัตรสระภาษาอังกฤษพิมพ์เล็กคนละ

2 ชุด ตามจำนวนนักเรียน

7. Hand out 1: Parts of body

ชั่วโมงที่ 2

1. เพลง Head shoulders knees and toes
2. บัตรคำศัพท์ Topic: Parts of body; hair, arm, hand, leg, foot
3. บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ Mini cards – Topic: Parts of body
4. ตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่คนละ 1 ชุด และบัตรสระภาษาอังกฤษพิมพ์เล็กคนละ

2 ชุด ตามจำนวนนักเรียน

5. กระดาษวาดภาพ
6. สีไม้
7. Hand out 2: Parts of body
8. Hand out 3: Parts of body

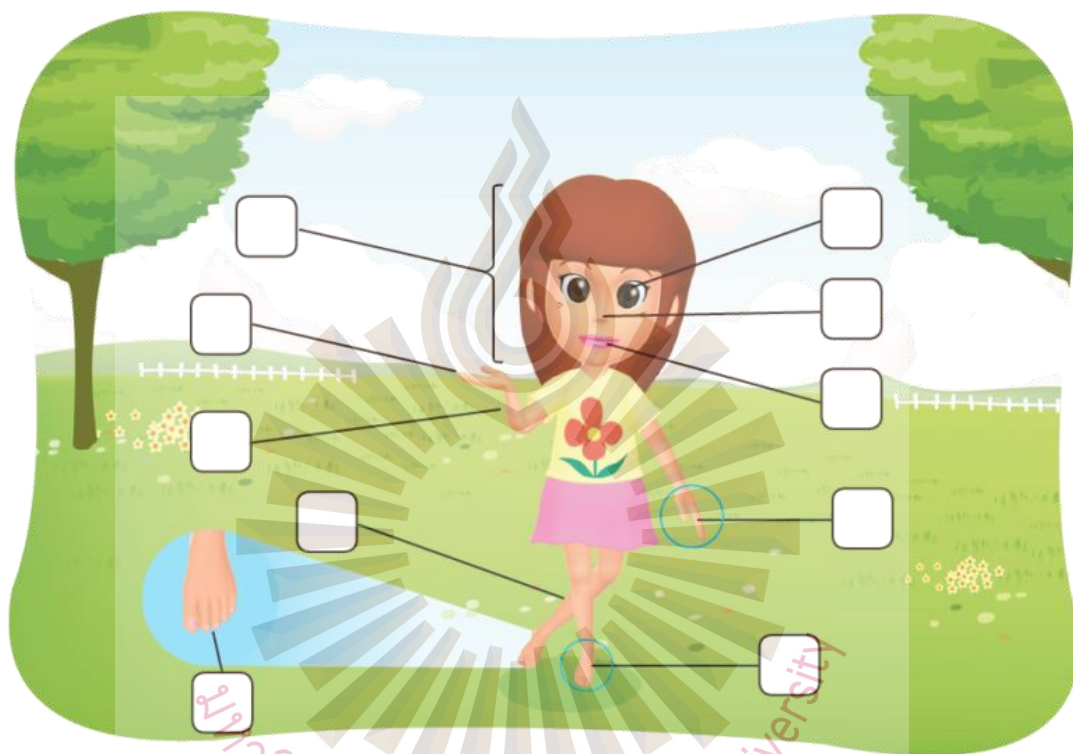
แบบทดสอบท้ายบทเรื่อง All about me

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 10 ข้อ

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเลือกหมายเลขที่กำหนดให้ด้านล่างมาเติมลงในช่องว่างให้ตรงกับภาพให้ถูกต้อง

1. Head	6. Foot
2. Mouth	7. Eye
3. Hand	8. Arm
4. Nose	9. Fingers
5. Leg	10. toes

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1
รหัสวิชา อ 12101	ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ	
ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 4 On the Farm		จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Animal		เวลา 2 ชั่วโมง
วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR-Picture)		

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดชั้นปี

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1.1 คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง ประโยคง่าย ๆ ในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 1.3.1 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไปด้วยท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1.1 เข้าใจภาษาท่าทางและการใช้ถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ในการติดต่อ

ปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ต 2.1.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับ

ภาษาไทยในเรื่องสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยคง่าย ๆ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 เข้าใจคำ กลุ่มคำ ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1.1 ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงในฟาร์ม การใช้คำกริยาแสดงอาการต่าง ๆ เพื่อบรรยายความสามารถของสัตว์หรือบุคคลด้วยประโยคบอกเล่า เช่น It can climb. รวมทั้งประโยคคำถามและปฏิเสธการใช้ Preposition: in, on, under และการออกเสียง [d] ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

3. ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

- อ่านออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ในฟาร์มและคำกริยาได้
- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการทำกริยาต่าง ๆ ของสัตว์เลี้ยงในฟาร์ม และสามารถถาม-ตอบได้
- เขียนคำศัพท์สัตว์เลี้ยงในฟาร์มได้
- ฟังและระบุภาพได้ถูกต้อง
- ออกเสียง [d] ท้ายคำได้
- ใช้ Preposition: in, on, under ได้ถูกต้อง
- เล่นเกมและร้องเพลงภาษาอังกฤษตามที่กำหนดได้

4. สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1.1 คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงในฟาร์ม และคำกริยาต่าง ๆ เช่น rat, sheep, horse, duck, hen

1.2 Structure It can

It can's.....

- บทสนทนาที่ใช้ถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลหรือสัตว์ เช่น

A: Can you climb? B: No, I can't.

- Pronunciation: [d] ท้ายคำ
- Preposition: in, on, under
- ตัวอักษร และเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษและการเล่นเกม
- การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

- ทักษะการคิดวิเคราะห์
- ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2

ขั้นที่ 1 สอนศัพท์ใหม่โดยแสดงท่าทางให้นักเรียนดูและฟัง

1. ครูสอนคำศัพท์ใหม่ Animal และแจก Text 1 ให้นักเรียนพร้อมอธิบายความหมาย คำศัพท์และแสดงท่าทางประกอบ ตัวอย่าง rat, sheep, horse, duck, hen
 2. นักเรียนดูและฟังคำศัพท์ใหม่จากครู
 3. ครูแจก Text 2,3 พร้อมอธิบายโครงสร้างการใช้
It can.....
It can't
 4. นักเรียนดูโครงสร้างของประโยคการใช้
It can.....
It can't
- ตัวอย่างที่ 1 I like a rat.
- It can run.
- It can't fly.
5. ครูแสดงท่าทางประกอบตามความหมายของศัพท์ให้นักเรียนดูและฟังแล้วออกเสียงตาม
 6. นักเรียนฟังและดูคำศัพท์แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม

ขั้นที่ 2 จับคู่สลับกันทำกิจกรรมฝึกพูดคำศัพท์ใหม่โดยพูดคำศัพท์จากท่าทางที่เพื่อนแสดง

1. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน
2. ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมาหน้าชั้นเรียนแล้วสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตามโดยใช้ คำศัพท์ที่เรียนมาแล้วและให้นักเรียนแสดงท่าทางตามที่เพื่อนบอกและในขณะที่เดียวกันเพื่อนพูด คำศัพท์ให้นักเรียนอีกคนหนึ่งทำตามโดยแสดงท่าทาง เช่น

I like duck.

It can swim.

It can't dig.

ขั้นที่ 3 ครูพูดเป็นประโยคสั้น ๆ โดยใช้ท่าทางแล้วให้นักเรียนนำมาพูดซ้ำ ดังนี้

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ครูให้หัวหน้ากลุ่มพูดประโยคสั้น ๆ โดยการแสดงท่าทางให้เพื่อดูแล้วนักเรียน

นำมาพูดซ้ำ เช่น This is a horse.

It can run.

It can't climb.

ขั้นที่ 4 นักเรียนนำประโยคสั้น ๆ มาพูดต่อกันพร้อมแสดงท่าทางประกอบ

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยไม่ซ้ำกลุ่มเดิมแล้วนั่งเป็นวงกลม
2. ครูให้นักเรียนนำประโยคสั้น ๆ มาพูดต่อกันพร้อมแสดงท่าทางประกอบ เช่น

This is a hen.

It can run.

It can fly.

It can't climb.

It can't swim.

ขั้นที่ 5 นักเรียนพูดเลียนแบบประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้วมาพูดให้เพื่อนฟัง พร้อมแสดงท่าทางประกอบการพูด

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม stop at five กติกาคือ ให้นักเรียนทราบดีอ ให้นักเรียนจับมือประสานกันเป็นวงกลมแล้วให้นักเรียนนับ one two three four ไม่ต้องนับ five โดยให้ปรบมือแทนนับ five คนที่ทำผิดกติกาให้พูดเลียนแบบประโยค โดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้วนำมาพูดให้เพื่อนฟัง

ตัวอย่างที่ 1 A นับ Five

A: แสดงเป็นกระต่าย A พูดว่า

This is a rabbit.

It can jump.

It can run.

It can't dig.

It can't fly.

2. ครูเริ่มให้นักเรียนนับ stop at five สลับกันไปเรื่อย ๆ โดยไม่ซ้ำคนเดิม สำหรับ

นักเรียนที่พูดไม่ได้ ครูให้พูดตามที่ละประโยคหลาย ๆ ครั้งจนแน่ใจว่านักเรียนจำได้แล้ว ครูแสดงท่าทางประกอบให้นักเรียนดู หรือเพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้จับคู่สลับกันฝึกประโยคสั้น ๆ พร้อมแสดงท่าทางตามที่พูดจนเพื่อนสามารถทำได้

ตัวอย่างที่ 2

B: This is a duck. (ทำท่าทางเหมือนเป็ด)

C: It can swim. (ทำท่าทางว่ายน้ำ)

3. หลังจากนั้นให้อาสาสมัครชายและหญิงออกมาหน้าชั้นเรียน กติกาไม่ให้พูดซ้ำกัน เริ่มจากอาสาสมัครชายพูดเลียนประโยคพร้อมแสดงท่าทางประกอบการพูด จากนั้นให้อาสาสมัครหญิงทำเช่นเดียวกับอาสาสมัครชายแต่ไม่ให้ประโยคซ้ำกัน สลับกันไปเรื่อย ๆ ทำได้ถูกต้องสมบูรณ์ได้ 1 คะแนนจนฝ่ายหนึ่งได้คะแนนมากกว่าจะชนะเลิศ นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น

8. การวัดและการประเมินผล

8.1 การประเมินก่อนการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบทดสอบ

8.2 การประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบฝึกหัด
- สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในช่วงการทำกิจกรรม

8.3 การประเมินหลังการเรียนรู้

- ประเมินการทำแบบทดสอบ
- ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

8.4 การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน (รวบยอด)

- ประเมินการพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับความสามารถของคน หรือสัตว์เลี้ยงในฟาร์ม

ในการทำกิริยาต่าง ๆ

- ประเมินการฟังเพื่อระบุสัตว์ชนิดต่าง ๆ ให้ตรงตามรูปภาพ
- ประเมินการเขียนคำกริยาให้ถูกต้องตามภาพที่ปรากฏ
- ประเมินการวาดภาพของตนเองในอิริยาบถที่ตนเองทำได้และทำไม่ได้
- ประเมินการร้องเพลง และการแสดงท่าทางประกอบเพลง
- ประเมินความสามารถในการเขียนคำศัพท์และประโยคต่าง ๆ

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน Smile ป. 2
2. แบบฝึกหัด Smile ป. 2
3. Audio CD Smile ป. 2
4. บัตรภาพ บัตรคำ
5. เกมนับ one to five

แบบทดสอบท้ายบทเรื่อง On the farm

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 10 ข้อ

คำชี้แจง: ดูรูปภาพแล้วให้กาเครื่องหมาย ✕ ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1.

- a. a rat
- b. a bird
- c. a horse

2.

- a. a rabbit
- b. a sheep
- c. a duck

3.

- a. a hen
- b. a bird
- c. a duck

4.

- a. a hen
- b. a fish
- c. a rat

5.

- a. a rat
- b. a duck
- c. a horse

6.

- a. a bird
- b. a rabbit
- c. a monkey

7.

- a. a rat
- b. a bird
- c. a cat

8.

- a. a snake
- b. a monkey
- c. a hen

9.

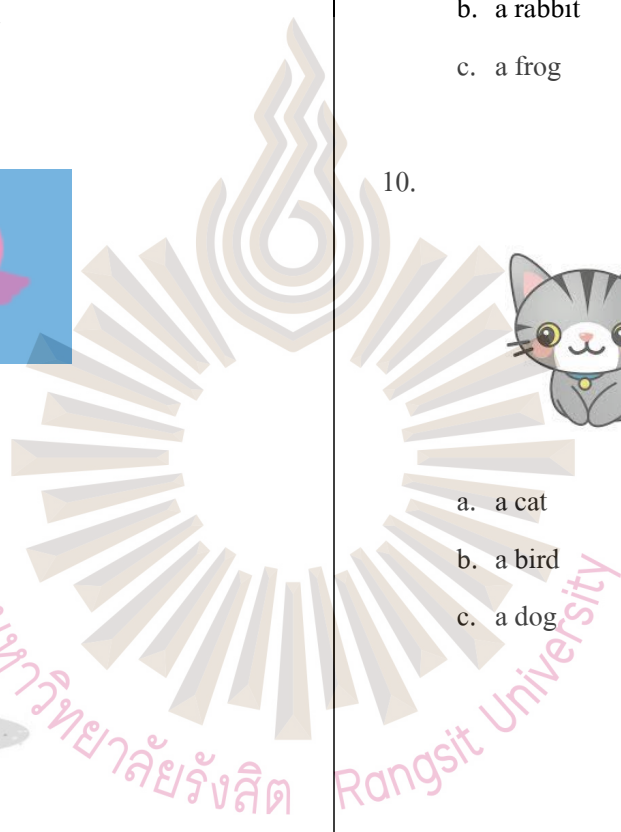

- a. a cat
- b. a rabbit
- c. a frog

10.

- a. a cat
- b. a bird
- c. a dog

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-and Post-Test)

วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 20 ข้อ

คำชี้แจง: ให้กาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1.

- a. a pencil b. a pen
c. a pencil case d. a book

2.

- a. an eraser b. a crayon
c. a school bag d. a book

3.

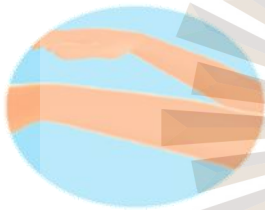
- a. a living room b. a dining room
c. a kitchen d. a bathroom

4.

- a. a bathroom b. a bedroom
c. a living room d. a dining room

5.

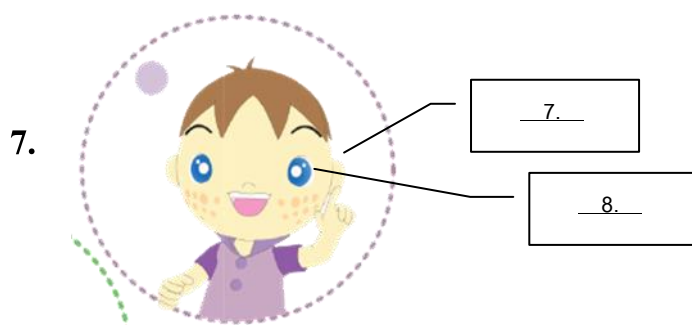
- a. arms b. legs
c. toes d. a head

6.

- a. fingers b. feet
c. a body d. eyes

ใช้ข้อมูลข้างล่างนี้ ตอบข้อ 7 - 8

- a. an eye b. an ear
c. a head d. a hand

8. a. a mouth b. hair
c. a nose d. an arm

9.

- a. Nod your head. b. Open your mouth.
c. Clap your hands. d. Close your eyes.

10.

- a. Touch your ears. b. Touch your legs.
c. Touch your nose. d. Clap your hands.

11.

- a. This is a hen. b. This is a horse.
c. This is a rat. d. This is a sheep.

12.

- a. This is a monkey. b. This is a frog.
c. This is a duck. d. This is a sheep.

13.

- a. a cupboard
- b. crayons
- c. an eraser
- d. a school bag

14.

- a. a pencil case
- b. a school bag
- c. scissors
- d. crayons

15.

- a. a kitchen
- b. a bedroom
- c. a living room
- d. a dining room

16.

- a. a bathroom b. a kitchen
c. a dining room d. a bedroom

17.

- a. fingers b. legs
c. feet d. hands

18.

- a. toes b. hands
c. arms d. legs

19.

- a. This is a rat. b. This is a horse.
c. This is a hen. d. This is a frog.

20.

- a. This is a monkey. b. This is a frog.
c. This is a duck. d. This is a horse

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย
ท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง แบบสอบถามความพึงพอใจฯ มีทั้งหมด 10 ข้อ ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓

ลงในช่อง ตามระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ

พึงพอใจมากที่สุด = 5 คะแนน

พึงพอใจมาก = 4 คะแนน

พึงพอใจปานกลาง = 3 คะแนน

พึงพอใจน้อย = 2 คะแนน

พึงพอใจน้อยที่สุด = 1 คะแนน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	ด้านบรรยากาศในการเรียน					
1.	นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน					
2.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสดงออกด้วยท่าทางต่างๆ					
3.	นักเรียนมีความสุขในการร้องเพลงและเล่นเกม					
	ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
4.	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ					
5.	นักเรียนสนใจเรียนเมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง					
6.	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					
	ด้านการใช้สื่อการสอน					
7.	นักเรียนเข้าใจบทเรียนจากสื่อที่นำมาสอน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
						
8.	นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้มากขึ้น					
9.	นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้จากการใช้ท่าทางของครู					
10.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

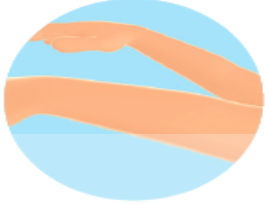

ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

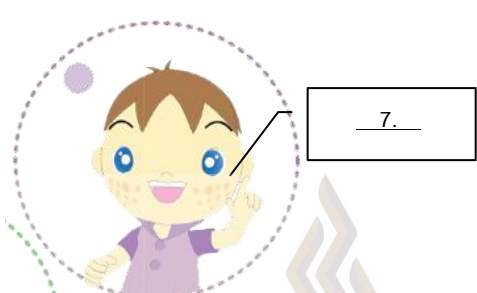
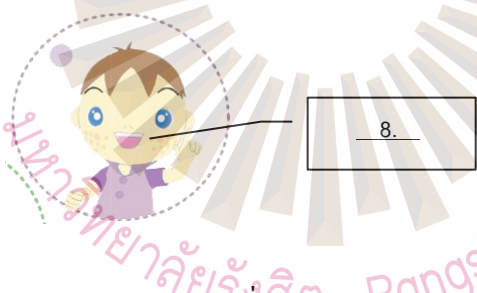
ข้อ ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการค้นพบทักษะการฟัง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมกระบวนการพูดและการอ่าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการจดจำคำศัพท์และการนำไปใช้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	กิจกรรมมีความเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม และจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
สรุปผลการประเมิน					30	1.00	ใช้ได้

ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การวัด พฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	1. a. a pencil b. a pen c. a pencil case (คำตอบที่ถูกต้อง) d. a book	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	2. a. an eraser b. a crayon (คำตอบที่ถูกต้อง) c. a school bag d. a book	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	3. <p>a. a living room b. a dining room c. a kitchen (คำตอบที่ถูกต้อง) d. a bathroom</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	4. <p>a. a bathroom b. a bedroom (คำตอบที่ถูกต้อง) c. a living room d. a dining room</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	5. a. arms (คำตอบที่ถูกต้อง) b. legs c. toes d. a head	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	6. a. fingers b. feet c. a body (คำตอบที่ถูกต้อง) d. eyes	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	<p>7.</p> <p>a. an eye b. an ear (คำตอบที่ถูกต้อง) c. a head d. a hand</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	<p>8.</p> <p>a. a mouth (คำตอบที่ถูกต้อง) b. hair c. a nose d. an arm</p>	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธรพัสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความเข้าใจ	9. <ul style="list-style-type: none"> a. Nod your head. b. Open your mouth. c. Clap your hands. (คำตอบที่ถูกต้อง) d. Close your eyes. 	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความเข้าใจ	10. <ul style="list-style-type: none"> a. Touch your ears. b. Touch your legs. c. Touch your nose. (คำตอบที่ถูกต้อง) d. Clap your hands. 	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	11. a. This is a hen. b. This is a horse. (คำตอบที่ถูกต้อง) c. This is a rat. d. This is a sheep.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	12. a. This is a monkey. (คำตอบที่ถูกต้อง) b. This is a frog. c. This is a duck. d. This is a sheep.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	13. a. a cupboard (คำตอบที่ถูกต้อง) b. crayons c. an eraser d. a school bag	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	14. a. a pencil case b. a school bag (คำตอบที่ถูกต้อง) c. scissors d. crayons	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	15. a. a kitchen b. a bedroom c. a living room (คำตอบที่ถูกต้อง) d. a dining room	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	16. a. a bathroom (คำตอบที่ถูกต้อง) b. a kitchen c. a dining room d. a bedroom	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธรพัสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	17. a. fingers b. legs c. feet (คำตอบที่ถูกต้อง) d. hands	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	18. a. toes b. hands (คำตอบที่ถูกต้อง) c. arms d. legs	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การวัด พฤติกรรม ด้านพุทธิพิสัย	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ความรู้ ความจำ	19. a. This is a rat. b. This is a horse. c. This is a hen. (คำตอบที่ถูกต้อง) d. This is a frog.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความรู้ ความจำ	20. a. This is a monkey. b. This is a frog. (คำตอบที่ถูกต้อง) c. This is a duck. d. This is a hen.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางแสดงการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมินความพึงพอใจภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อ ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	ด้านบรรยากาศในการเรียน						
1	นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสดงออกด้วยท่าทางต่าง ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	นักเรียนมีความสุขในการร้องเพลงและเล่นเกม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้						
4	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	นักเรียนสนใจเรียนเมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ด้านการใช้สื่อการสอน						
7	นักเรียนเข้าใจบทเรียนจากสื่อที่นำมาสอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้มากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้จากการใช้ท่าทางของครู	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	รวม				30	1.00	ใช้ได้

เอกสารรับรองจริยธรรมในคน

COA. No. RSUERB2020-058

เอกสารรับรองโครงการวิจัย (Certificate of Approval)

โดย คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

เอกสารรับรองเลขที่ : COA. No. RSUERB2020-058

ชื่อโครงการวิจัย : การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
THE DEVELOPMENT OF KNOWLEDGE IN ENGLISH VOCABULARY FOR GRADE 2 STUDENTS USING TPR TEACHING METHOD

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวยุกตะนันท์ ตีนาน

ชื่อนักวิจัยร่วม : ดร.ชิตชไม วิสตุกุล

หน่วยงานที่สังกัด : วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

วิธีทบทวน : แบบเร่งด่วน (Expedited Review)

เอกสารที่รับรอง : 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
3. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย
4. แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์

วันที่รับรอง : 02 / 09 / 2020

วันที่หมดอายุ : 02 / 09 / 2022

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต ได้พิจารณาและมีมติรับรองเอกสาร ดังที่ระบุไว้ข้างต้น โดยยึดหลักจริยธรรม Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ลงนาม

(นายแพทย์ศุภชัย คุณารัตนพฤกษ์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ยุกตะนันท์ ดินาน
วัน เดือน ปีเกิด	15 มกราคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดสุรินทร์ ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต แขนงธุรกิจการbins, 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, 2556 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, 2563
ที่อยู่ปัจจุบัน	40 หมู่ที่ 10 ตำบลบัวเขต อำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ 32230
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสิวลี ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University